Julkaisija: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki

Fides

65. vuosikerta
ISSN 0356-5262

Katolinen hiippakuntalehti 3/2002 Katolskt stiftsblad

Luostarielämää ja sääntökuntalaisten päivä:

“Kaikki on sinun, mutta sinä olet Kristuksen.”

“Me haluamme usein rakentaa kirkon ja Jumalan kuvan oman mittapuumme mukaan, mutta se ei käy niin. Siitä tulee niin pieni, että sinne ei mahdu Jumalaa eikä toisia ihmisiä.”

Juhlalliset luostarilupaukset Saksan Herstellessä. SIsar Mechthildin OSB haastattelu, s. 8-9.

Kertomus sääntökuntapäivästä Helsingissä: Sisar Theresan ja sisar Leilan mietteitä mm. kuuliaisuudesta, s. 10-11.

Caritaksen paastokeräys, takakansi.

Vaivaisukot vierailivat Italiassa, s. 6.

***Santa Maria sopra Minervan* tunnelmissa Mikkelissä: piispamme vierailua muistellen, s. 14.**

Toimitukselta

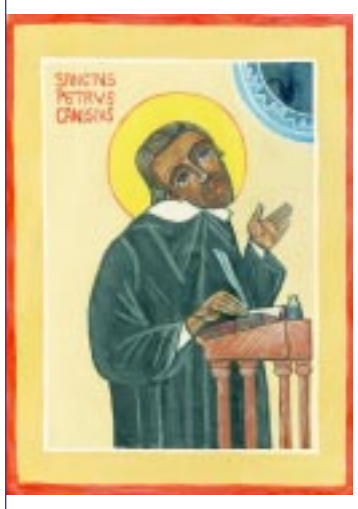

Jumalalle omistautumisesta

Tässä lehdessä saamme kurkistaa useiden sääntökuntaelämän valinneiden ihmisten ajatuksiin. Tuo katsaus ei välttämättä ole täydellinen, eikä edes tasapuolinen; suurissa juhlissa tapana on korostaa juhlan keskeisiä aineksia.

Kuitenkin sääntökuntaelämän hartauden ja kauneuden esille tuominen Jumalan palvelemisen erityisenä ilmauksena antaa jokaiselle meistä paljon ajattelemisen aihetta. Kuinka itse vastaan Jumalan kutsuun? Onko elämäni todellakin elämistä Jumalan kunniaksi, työskentelemistä Hänen valtansa ja valtakuntansa levittämiseksi? Vai olenko vain penseä tapakristitty?

Aina yhtä rakastettava kirja, Tuomas Kempiläisen *Kristuksen seuraamisesta*, alkaa tavalla, jonka luulen antavan itse kullekin pohdiskeltavaa. Jääköot sen sanat ja kysymykset mieliimme, kun nyt paaston ajalla etsimme sovituksen tietä Jumalan kanssa:

> **"'Ken minua seuraa, hän ei vaella pimeydessä', sanoo Herra (Joh. 8:12). Näillä sanoilla Kristus kehoittaa meitä hänen elämäänsä ja vaellustansa noudattamaan, jos tahdomme totisesti valistua ja kaikesta sydämen sokeudesta vapautua. Hartaimpana pyrintönämme siis olkoon Jeesuksen Kristuksen elämän tutkiskeleminen.**
>
> **"Kristuksen oppi on kaikkia pyhien oppeja ylevämpi; ja kellä olisi Henki, hän löytäisi siitä salatun mannan (Ilm. 2:17). Mutta sattuu niin, että moni, joka usein kuulee evankeliumia, tuntee siihen vain vähäistä halua, koska hänellä ei ole Kristuksen Henkeä. Mutta ken haluaa täysin määrin ja hyödyksensä Kristuksen sanoja tajuta, hänen tulee muodostaa koko elämänsä Kristuksen elämän mukaiseksi.**
>
> **"Mitä sinua hyödyttää korkeastioppineesti väitellä Kolminaisuudesta, jos sinulta puuttuu nöyryys, jota ilman et kelpaa kolmiyhteiselle Jumalalle? Totisesti, korkeat sanat eivät tee ihmistä pyhäksi ja vanhurskaaksi, mutta hurskas elämä tekee Jumalalle otolliseksi. Haluan mieluummin tuntea katumusta kuin tietää, kuinka se määritellään. Vaikka koko Raamatun ulkoa osaisit ja kaikki viisasten lauselmat, mitä se kaikki hyödyttäisi, jollei sinulla olisi Jumalan armoa ja rakkautta? Turhuuksien turhuutta - niin, kaikki on turhuutta paitsi rakkaus Jumalaan ja häntä ainoata palvella. Suurinta viisautta on pitää maailmaa halpana ja tavoitella taivasten valtakuntaa.**
>
> **"On turhuutta etsiä katoovia rikkauksia ja panna toivonsa niihin. Turhuutta on myöskin tavoitella kunniasijoja ja etsiä ylhäistä asemaa. On turhuutta noudattaa lihan himoja ja haluta sitä, josta myöhemmin rangaistuksen täytyy seurata. On turhuutta toivoa itselleen pitkää ikää ja vähät välittää siitä, kuinka elämä on eletty. Turhuutta on kiinnittää huomionsa vain nykyiseen elämään, ajattelematta niitä, jotka tulevat. Turhuutta on rakastaa niitä, jotka nopeasti katoavat, ja olla rientämättä sinne, jossa on ikuinen ilo.**
>
> **"Muistele usein sananlaskua: 'Ei saa silmä kylläänsä näkemisestä eikä korva kuulemisesta' (Saarn. 1:8). Koeta sentähden vieroittaa sydämesi rakkaudesta näkyväisiin ja käänny näkymättömien puoleen, sillä ne, jotka noudattavat lihallista mieltänsä, tahraavat omantuntonsa ja menettävät Jumalan armon." (Tuomas Kempiläinen: *Neljä kirjaa Kristuksen seuraamisesta*, 1. kirja, 1. luku.)**

Piispamme sanat sääntökuntajuhlassa pitämässään saarnassa rohkaiskoot meitä kaikkia elämään tätä elämäämme oikeiden mittapuiden mukaan: "Nykyaikana henkilö, joka ymmärtää ja toteuttaa evankeliumin vaatimukset näin jyrkästi, joutuu hyvin usein pilkan kohteeksi. ... Kuitenkin juuri näille kristityille Jeesus Kristus osoittaa lopullisen autuuden ja lupaa todellisen onnen: 'Autuaita olette te, kun teitä minun tähteni herjataan ja vainotaan ja kun teistä valheellisesti puhutaan kaikkea pahaa. Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä palkka, jonka te taivaissa saatte, on suuri' (Matt.5:11.12a)."

Rukous, katumus, kääntymys ja parannus johdattakoon meidätkin tänä paaston aikana tutkiskelemaan "näkyväisiä ja näkymättömiä".

M. Tervaportti

Sisällysluettelo

Toimitukselta

3 Jumalalle omistautumisesta

Uutisia

4 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

Oremus

5 Hengellistä aineistoa

Pyhimys

6 Den helige Gabriel Possenti

Paimenelta

7 Katolisen moraaliopin teoogiset perusteet kiertokirjeen Veritatis splendor valossa

Kalenteri

8 Seurakuntien ja yhteisöjen tapahtumia

Artikkeleita

6 Vaivaisukot vierailivat Italiassa
10 Sille, mikä on tärkeintä, antaa kaikkensa. Juhlalliset luostarilupaukset Herstellessä.
10 Kaikki on sinun, mutta sinä olet Kristuksen. Sisar Mechthild OSB kertoo benediktiinien luostarielämästä.
12 Sääntökuntalaiset Pyhän Marian kirkossa. Haastatteluja sääntökuntajuhlassa.
13 Sisar Fulgentia 60 vuotta luostarissa!
13 Piispamme saarna sääntökuntajuhlassa.
14 Santa Maria sopra Minervan tunnelmissa Mikkelissä. Piispamme vierailua muistellen.

Katekeesin kaikuja

14 Hiihtolomalla Stella Marisissa
14 Albertin palsta

Dokumentteja

15 Pyhän isän viesti paastoa varten

Ajassa

16 Paastokeräys - fasteoffret

Katolinen hiippakuntalehti Fides

Päätoimittaja: Marko Tervaportti. **Toimitus ja tilaukset**: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. **Puhelin** 0208350751. **Fax** (09) 650715. **Pankkiyhteys**: Sampo 800019-1242553. **Ilmestyy** 14 kertaa vuodessa. **Vuosikerta** 25 e, ulkomaille 30 e.

Katolskt stiftsblad Fides

Huvudredaktör: Marko Tervaportti. **Redaktion och prenumeration**: Katolsk informationstjänst, Sankt Henriksplatsen 1, 00140 Helsingfors. **Telefon** 0208350751. **Fax** (09) 650715. **Bankförbindelse**: Sampo 800019-1242553. **Utkommer** med 14 nummer årligen. **Prenumeration** 25 e, till utlandet 30 e.

Paino/tryck: Riihimäen kirjapaino oy. 27.2.2002.

www.catholic.fi/fides.htm | email fides@catholic.fi

Elämä on arvokas lahja!

Vetoomus eutanasiaa vastaan: Pohjoismaiden katoliset piispat kirjoittivat paimenkirjeen hoidosta elämän loppuvaiheessa.

"Elämä on arvokas lahja", alkaa Pohjoismaiden katolisen piispainkokouksen jäsenten kirjoittama paimenkirje hoidosta elämän loppuvaiheessa. Paimenkirjeen allekirjoittajiin kuuluu Helsingin piispa **Józef Wróbel** SCJ.

Maailman sairasten päivänä 11.2.2002 julkistetussa kirjeessä kannustetaan palliatiivisen hoidon kehittämiseen. Sillä tarkoitetaan parantumattomasti sairaiden ihmisten eheyteen ja kipujen lievitykseen pyrkivää saattohoitoa.

Paimenkirjeessä vedotaan voimakkaasti sen puolesta, että eutanasia pysyisi maissamme laittomana, koska "kenellekään ihmiselle ei tule antaa oikeutta ottaa pois viattoman kanssaihmisensä elämää".

Paimenkirjeen lopussa Pohjoismaiden piispat esittävät joukon vetoomuksia ja ehdotuksia, jotka ovat sisällöltään seuraavat:

1. Kehotamme kansanedustajiamme ja hallituksiamme kehittämään palliatiivista hoitoa Pohjoismaissa. Vaikeasti sairaat ja kuolevat potilaat tarvitsevat enemmän apua ja tukea elämän loppuvaiheessa. Oman käsityksemme mukaan eutanasia on mahdoton vaihtoehtona, sillä se vähentää palliatiivisen hoidon merkitystä ja vaarantaa ihmisarvon. Kenellekään ihmiselle ei tule antaa mahdollisuutta ottaa pois viattoman kanssaihmisen elämää. Siksi eutanasian tulee pysyä jatkossakin kiellettynä.

2. Pyydämme kaikkia katolisia kristittyjä Pohjolassa huomioimaan erityisellä tavalla sairaiden tilanteen kirkoissamme. Siksi ehdotamme, että jokainen seurakunta tarpeidensa ja mahdollisuuksiensa mukaan työstää pastoraalisen suunnitelman, jotta vanhat ja sairaat saavat säännöllisiä vierailuja sekä mahdollisuuden vastaanottaa pyhän kommuunion, mikäli he eivät pääse kirkkoon.

3. Kehotamme katolisia kirkkoherroja jakamaan sairaan voitelun sakramentin säännöllisesti kirkoissaan. Tämä sakramentti voidaan viettää yhdessä, mieluiten eukaristiassa, jolloin se korostaa yhteyttä sairaiden välillä ja heidän kanssaan.

4. Kehotamme katolisia lääkäreitä, sairaanhoitajia ja sielunhoitajia hankkimaan jatkokoulutusta palliatiivisessa hoidossa sekä huomioimaan kuolevien potilaiden erityiset lääketieteelliset ja sielunhoidolliset tarpeet. Olemme myönteisiä myös yksityisille hankkeille uusien, kristittyjen johtamien saattohoitokeskusten perustamiseksi.

5. Kehotamme kristittyjä kanssaveljiämme ja -sisariamme sekä kaikkia hyvän tahdon ihmisiä edistämään elämän kunnioitusta osallistumalla aktiivisesti yleiseen keskusteluun sekä demokratian kehitykseen, jotta ihmiselämän loukkaamattomutta kunnioitettaisiin yhteiskunnassamme nykyistä enemmän.

Paimenkirjeen suomennos ilmestyy lähiaikoina. Se on luettavissa norjaksi ja saksaksi Pohjoismaiden piispainkokouksen kotisivulta: www.catholic.se/nbk.

KATT

Neljä hiippakuntaa Venäjälle

Paavi **Johannes Paavali II** korotti odotetusti 11.2.2002 neljä Venäjällä tähän asti toiminutta apostolista administratuuria hiippakunniksi. Lisäksi Venäjällä on entuudestaan periaatteessa olemassa Vladivostokin hiippakunta, joka on ollut vuosikymmeniä ilman piispaa.

Uudet hiippakunnat ovat *Jumalanäidin arkkihiippakunta* Moskovassa, *Pyhän Klemensin hiippakunta* Saratovissa, *Herran kirkastumisen hiippakunta* Novosibirskissä ja *Pyhän Joosefin hiippakunta* Irkutskissa. Hiippakuntien piispoiksi nimitettiin samat piispat, jotka ovat johtaneet nykyisiä apostolisia administratuureja.

Hiippakunnat järjestettiin samalla omaksi kirkkoprovinssiksikseen, jonka metropoliittana on vastedes Jumalanäidin arkkipiispa Moskovassa, mons. **Tadeusz Kondrusiewicz**. Hiippakuntien nimeämistä niiden suojeluspyhien mukaan on pidettävä poikkeuksellisena, sillä tavallisesti hiippakunnat kantavat ainoastaan piispanistuimen sijaintipaikan nimeä.

Hiippakuntien perustaminen oli etukäteen herättänyt vastustusta Moskovan patriarkaatin taholta, joka on toistuvasti korostanut Venäjän olevan sen omaa "kanonista aluetta". Pyhän istuimen lehdistötoimiston johtaja, toht. **Joaquín Navarro-Valls**, korosti, että "päätöksellään Pyhä istuin ainoastaan rinnasti kanonisen lain edellyttämällä tavalla Venäjän katoliset yhteisöt muualla maailmassa toimiviin yhteisöihin".

Edelleen lehdistötoimiston johtajan mukaan hiippakuntien perustamiseen johtivat "samat pastoraaliset syyt", jotka "ovat saaneet Venäjän ortodoksisen kirkon perustamaan hiippakuntia perinteisen alueensa ulkopuolelle", kuten Wieniin, Berliiniin ja Brysseliin. "Venäjän katolilaisille annettiin samat oikeudet pastoraaliseen huolenpitoon, joista lännessä asuvat venäläiset ortodoksit ovat osallisia", kannanotossa sanottiin.

Venäjän federaation hallitus ei ole pitänyt hiippakuntien perustamista ongelmallisena erityisesti niiden velvoitteiden valossa, joihin se on sitoutunut ETYJ-prosessissa.

Tällä hetkellä Venäjän federaation alueella asuu noin 1,3 miljoonaa katolilaista, joista useimpien äidinkieli on venäjä. Uusia hiippakuntia edeltäneet apostoliset administratuurit perustettiin vuosina 1991 ja 1999.

KATT/VIS

Tutkimus osoittaa:

Suomalaisten suhde katolisuuteen parantunut tuntuvasti

Suomalaisten myönteisyys katolista kirkkoa kohtaan näyttää uuden tutkimuksen valossa kasvaneen selvästi. Kirkkoon suhtautui suomalaisista myönteisesti nyt 44 %, kun vastaava luku oli vuonna 1999 vain 24 %.

Luterilaisen kirkon tutkimuskeskuksen tammi-helmikuun vaihteessa tekemään kyselyyn osallistui yhteensä 1024 suomalaista, jotka edustivat tasapuolisesti Suomen 15 vuotta täyttänyttä väestöä.

Myönteisimmin suomalaiset suhtautuivat luterilaiseen kirkkoon, Pelastusarmeijaan, ortodoksiseen kirkkoon ja katoliseen kirkkoon, kielteisimmin taas islamiin, mormoneihin, skientologiaan ja Jehovan todistajiin. Katoliseen kirkkoon suhtautui kielteisesti 10 % haastelluista.

KATT/KT

Kirkon tilastoa vuodelta 2000 julkistettiin

Lauantaina 9.2.2002 kardinaalivaltiosihteeri **Angelo Sodanon** johdolla paavi **Johannes Paavali II**:lle esiteltiin Vatikaanissa kirkon vuosittain ilmestyvä henkilöhakemisto *L'Annuario Pontificio*.

Perinteen mukaan samassa yhteydessä julkistettiin kirkon menneen vuoden tilastolukuja. Maailman 6.047 miljoonasta asukkaasta katolilaisia on 1.050 miljoonaa eli 17,3 %. Katolilaisista asuu Amerikan mantereella 49,4 %, Euroopassa 26,7 %, Afrikassa 12,4 %, Aasiassa 10,7 % ja Oseaniassa 0,8 %.

Saman tilaston mukaan maailmassa oli vuoden 2000 lopulla 4.541 katolista piispaa, 405.178 pappia (joista hiippakuntapappeja oli 265.781), 27.824 pysyvää diakonia, 55.057 sääntökuntaveljeä, 801.185 sääntökuntasisarta, 30.687 sekulaari-instituuttien jäsentä, 126.365 maallikkolähetystyöntekijää sekä 2.641.888 katekeettaa.

Pappien lukumäärä nousi 189 papilla vuonna 2000 verrattuna edelliseen vuoteen. Hiippakuntapappien lukumäärä näet nousi 789:llä, mutta sääntökuntapappien lukumäärä laski kuudellasadalla. Seminaristien lukumäärä on vuodesta 1978 ollut tasaisessa nousussa. Vuodesta 1978 heidän lukumääränsä on noussut 73,1 %:lla, mitä osaltaan selittää seminaristien määrän kolminkertaistuminen Afrikassa. Euroopassakin samana aikana seminaristien lukumäärä kasvoi 12 %:lla.

Pyhällä istuimella on diplomaattisuhteet 174 valtion kanssa. Vuoden 2000 aikana nimitettiin 161 uutta piispaa. Tähän lukumäärään sisältyy myös oma piispamme **Józef Wróbel** SCJ.

Maailman suurin hiippakunta on edelleenkin uskovien lukumäärän osalta Mexicon arkkihiippakunta Meksikossa, johon kuuluu 9,3 miljoonaa katolilaista.

KATT/VIS

Rukouksia pyydetään uskonnonvapauden edistymiseksi Kiinan kansantasavallassa

Vatikaanin Kansojen evankeliomisen kongregaation alainen Fides-uutispalvelu pyytää katolilaisia, erityisesti kontemplatiivisia sääntökuntalaisia, rukoilemaan paaston aikana erityisellä tavalla uskonnonvapauden edistymiseksi Kiinan kansantasavallassa.

Samalla uutispalvelu ilmoitti, että Kiinan liityttyä Maailman kauppajärjestöön WTO:hon katolilaisten pidättämiset ja "uudelleenkouluttamiset" ovat jatkuneet entiseen malliin. Toimenpiteiden takana ovat Kiinan kommunistisen puolueen pyrkimykset tukea entistä voimakkaammin maan ns. "patrioottisten katolilaisten" kirkkoa, joka ei ole Pyhälle istuimelle uskollinen. Sen sijaan "maanalaiseksi kirkoksi" järjestäytyneet Pyhälle istuimelle uskolliset katolilaiset ovat ollut jo vuosikymmenten ajan jatkuvan vainon ja sorron kohteena.

Viimeksi syksyllä paavi Johannes Paavali II huomatti, että vapaana katolinen kirkko tahtoisi ainoastaan jatkaa "nöyrää ja pyyteetöntä palvelustaan Kiinan katolilaisten ja koko kansan hyväksi".

Fides-uutispalvelun nimiluettelo sisältää viisi piispaa, jotka ovat joko kadonneet tai vangitut vuosina 1996-2001. Edelleen luettelossa on kahdeksan 66-84 -vuotiasta maanalaisen kirkon piispaa, joita on estetty hoitamasta paimentehtäväänsä. Loput nimistä ovat pappeja, joita on mielivaltaisesti pidätetty, pahoinpidelty tai estetty toimimasta pappeina.

Täysi nimiluettelo on julkaistu osoittessa: www.fides.org

Julkistaessaan 33 vainotun katolisen kirkonmiehen nimet Kansojen evankeliomisen kongregaatio pyytää rukoilemaan joka päivä yhden mainituista henkilöistä puolesta sekä pyytämään "Pyhää Henkeä avaamaan Kiinaa johtavien sydämet ymmärtämään uskonnonvapauden ja uskonnon arvon, mikä on ollut perustavaa laatua oleva osa minkä tahansa maan inhimillistä ja teknologista kehitystä".

KATT/FIDES

Pappi vankilaan rukoilemisesta

Yhdysvaltalainen katolinen pappi **Norman Weslin** on tuomittu kuuden kuukauden vankeustuomioon siitä, että hän oli rauhanomaisesti rukoillut julkisella jalkakäytävällä paikallisen aborttiklinikan edessä. Vankilatuomioon johti isä Weslinin aikaisemmin toimintansa jatkamisesta saama varoitus, jota hän oli rikkonut.

Isä Weslin on poikkeuksetta torjunut kaiken väkivallan elämän puolustamisessa sekä perustanut asian puolesta toimivan "*Lambs of Christ*" (Kristuksen karitsat) -järjestön.

Amerikkalainen "*Priests for Life*" (Papit elämän puolesta) -järjestö on asettunut voimakkaasti tukemaan isä Wesliniä, sanoen, että yhtä hyvin yhteiskunta voi kieltää vaikkapa pyhän messun viettämisen tai evankeliumin julistamisen. "Tällaisissa kielloissa tottelemme Jumalaa, emme vääryyttä tekevää yhteiskuntaa", sanoi järjestön edustaja isä **Frank Pavone**.

KATT/EWTN

Nordligaste utposten i Sverige fick besök

Annandag jul firade biskopen av Stockholm, **Anders Arborelius** OCD, tillsammans med ett 40-tal församlade, mässa i Kiruna, stiftets nordligaste utpost. Gudstjänsten firades i Frälsningsarméns anrika lokaler - det är tradition sedan mitten av 1980-talet, skriver en lokal tidning.

St. Josef Arbetarens församling i Luleå har 352 medlemmar. En del av dessa bor i Gällivare, Arvidsjaur, Piteå och Boden - och i Kiruna finns ett 20-tal katoliker, konstaterade den resvane kyrkoherden **Gene Dyer**. Majoriteten av församlingsborna har sitt ursprung i Polen och länder i Latinamerika.

Biskop Anders höll sin predikan flankerad av Frälsningsarméns fanor och framför deras vapen. Han tog bland annat upp de bioaktuella filmerna *Harry Potter* och *Sagan om ringen*. Biskopen berättade att en del katoliker frågat honom om det är vettigt att låta barnen se filmerna.

"Jag tycker det är ett utmärkt tillfälle att se filmerna tillsammans med barnen och sedan diskutera dem ur kristet perspektiv", citerar tidningen biskopen.

Biskop Anders sade sig inte ha något emot en ökad kämpaanda inom de kristna leden: "Vi borde oftare se oss som Kristi stridsmän, men tyvärr har vi snarare en tendens att betrakta oss själva som vårdpaket i ständigt behov av tröst och omvårdnad."

UR KM

Aten säger nej

Överhuvudet för Greklands ortodoxa kyrka, ärkebiskop **Christodoulos** av Aten, har tackat nej till påven **Johannes Paulus II**:s inbjudan till ett besök i Rom.

Enligt den franska ortodoxa nyhetsbyrån, SOP, anser den grekiska Heliga Synoden att tiden inte ännu är mogen för ett besök i Rom. Christodoulos har böjt sig för synodens beslut, fastän han personligen gärna hade tagit emot påvens inbjudning.

Under fjolårets resa i aposteln Paulus fotspår vann påven grekernas hjärtan då han bad om förlåtelse för de kränkningar katolikerna fordom hade utsatt de ortodoxa för. Klimatet mellan Greklands ortodoxa kyrka och den romersk-katolska har blivit märkbart bättre efter påvens besök i Grekland.

UR KO

Hälsosamt att be rosenkransen på latin

Rosenkransen läst på latin är god för hälsan. Som det framgår av ett forskningsresultat i *British Medical Journal*, sjönk blodtrycket, hjärtrytmen och andningsintervallerna till en acceptabel nivå hos försökspersoner som reciterade rosenkransen på latin.

Dessutom hade de 23 försökspersonerna funnit en djup inre frid. Liknande resultat har man också uppnått genom att recitera mantra. När rosenkransen bes på latin är den perfekt synkroniserad men den naturliga hjärtrytmen och "ger en känsla av välbefinnande", säger läkaren som utförde experimentet.

UR KO

Pyhä messu Tikkurilassa

Vantaalla vihdoin kuukausittainen pyhä messu

Anneli Oula

Ensimmäisessä Tikkurilan messussa oli paikalla nelisenkymmentä uskovaa. Jatkossa vakinaiset osat on tarkoitus laulaa latinaksi.

Sunnuntaina 27.1.2002 vietettiin ensimmäisen kerran katolista pyhää messua Tikkurilassa Kristuksen taivaaseenastumisen ortodoksisessa kirkossa. Messun toimitti isä **Paolo Berti** Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnasta ja siihen osallistui noin 40 uskovaa, joiden joukossa oli paljon lapsia ja nuoria. Messun jälkeen nautittiin kirkkokahvit viereisessä seurakuntasalissa, jossa oli myös lasten lauluesityksiä. Suuret kiitokset kuuluvat Helsingin ortodoksiselle seurakunnalle ja erityisesti isä **Raimo Huttuselle** tilojen lainasta ja niiden käytön opastuksesta.

Anneli Oula

Katedraaliseurakunta on sopinut Helsingin ortodoksisen seurakunnan kanssa, että jatkossa pyhää messua vietetään Tikkurilassa (osoite: Valkoisenlähteentie 48) joka kuukauden neljäntenä sunnuntaina kello 16, seuraavan kerran siis 24.2.2002. Jatkossa pyritään seurakuntalaisten kirkkokahveilla esittämän toiveen mukaan siihen, että messun pysyvät osat laulettaisiin gregoriaanisesti. Messun järjestelyihin (laulu, messupalvelus, kahvit) osallistumaan halukkaita pyydetään ilmoittautumaan Pyhän Henrikin seurakuntaan tai Juho Kyntäjälle, puh. 040 517 6972.

Vantaalla asuu kaikkiaan noin 1.000 katolilaista, jotka nykyään jakautuvat Pyhän Henrikin ja Pyhän Marian seurakuntien kesken siten, että Tuusulanväylä toimii seurakuntien rajana. Myös Helsingin Malmin ja Puistolan alueilta matka Tikkurilaan on lyhyempi kuin Helsingin keskustaan.

KATT

Mozarabilaisia messuja Madridissa

Paaston ensimmäisenä sunnuntaina 17.2. Madridin arkkihiippakunnassa aloitettiin säännöllisten mozarabilaisen riituksen messujen viettäminen San Martinin kirkossa.

Vanhan espanjalaisen jumalanpalvelusjärjestyksen mukainen messukirja julkaistiin uudelleen vuonna 1992. Mozarabilainen liturgia, jonka nimi on peräisin Espanjan maurien ajoilta, kukoisti erityisesti pyhän piispa Isidor Sevillalaisen aikana 600-luvulla. Paavi Gregorius VII korvasi espanjalaisen riituksen muun latinalaisen kirkon roomalaisela riituksella, mutta mozarabilaisen messun viettäminen jatkui eräillä paikkakunnilla.

Maurien lopullisen kaatumisen jälkeen 1400-luvun lopulla painettiin mozarabilainen messukirja ja *breviarium*, ja paavi Julius II salli niiden rajoitetun käyttämisen. Näin mozarabilaista riitusta vietetiin erityisesti Toledon katedraalin *Capilla Mozarabe* -kappelissa, Salamancassa ja eräissä muissa kirkoissa. Paavi **Johannes Paavali II** vietti riituksen mukaisen pyhän messun Rooman Pietarinkirkossa vuonna 1992 ja Toledon arkkipiispa, kardinaali **Francisco Alvarez Martínez**, riemuvuonna 2000.

KATT/EWTN

Kardinal mot eutanasilagen

Den planerade belgiska eutanasilagen har blivit skarpt kritiserad av kardinal **Godfried Danneels**, förman för den belgiska biskopskonferensen.

"Fackfolk har kommit till åsikten, att det snarare handlar om hjälp till självmord", säger Danneels.

Den lagenliga förpliktelsen att informera om lindrande medicin är inte tillräcklig. Lagstiftaren bör inte bara dra gränserna för straffbara handlingar, utan har med sina lagar också en uppfostrande uppgift, förmanade ärkebiskopen.

För ögonblicket arbetar det belgiska parlamentets rättsutskott med en eutanasilag enligt holländskt mönster. Det är oklart huruvida parlamentet kommer att gå in för lagen i dess nuvarande utformning, som godkänts av senaten. Enligt utkastet skall den aktiva dödshjälpen vara straffri, om en patient flere gånger har uttryckt en önskan om att få dö och frivilligt har bekräftat det antingen skriftligt eller i vittnens närvaro. I vissa omständigheter räcker det med ett skriftligt tillkännagivande.

En kontrollkommission skall kontrollera alla tillfällen av aktiv dödshjälp och i tvivelaktiga fall ge saken till åklagarmyndugheterna.

UR KO

Maailman sairaiden päivää vietettiin Intian Vailankannyssa

Vailankannyn Meidän rouvamme basilika Bengalin lahdella, Intiassa, oli kymmenennen kerran 9.-11.2.2002 järjestetyn Maailman sairaiden päivän tämänvuotinen tapahtumapaikka. Paavi **Johannes Paavali II**:n aloitteesta pidettävä päivä osuu aina Lourdesin Neitsyt Marian juhlan yhteyteen.

Tapahtuman yhteydessä julkaistun pyhän isän viestin mukaan sairailla on erityinen tehtävä kirkon lähetystehtävän edistämisessä. "Kärsimys on perustavaa laatua oleva ihmiselämän tosiasia", paavi kirjoittaa, mutta "kirkolle vastauksen kärsimyksen tarkoitukseen Jumala antaa ihmiselle Jeesuksen Kristuksen ristissä. Alkusynnin seurauksena kärsimys saa silloin uuden merkityksen: se on osallistumista Jeesuksen Kristuksen pelastustyöhön". Paavi muistuttaa viestissään pyhästä Jeesuslapsen Teresasta, joka vakavasti sairaana uhrasi kärsimyksensä kirkon lähetystyön vuoksi.

Maailman sairaiden päivää on vietetty vuodesta 1992. Tapahtuma on tähän asti pidetty aina mariaanisissa pyhiinvaelluskirkoissa. Vailankannyssa pyhää isää edusti meksikolainen arkkipiispa **Javier Lozano Barragan**, joka johtaa Vatikaanissa Paavillista sairaiden ja terveydenhoitotyöntekijöiden sielunhoidon neuvostoa. Tapahtumassa puhuivat myös Rakkauden lähetyssisarten ylisisar **Nirmala** sekä Bombayn arkkipiispa, kardinaali **Ivan Dias**.

Vailankanny on tunnettu siitä, että Neitsyt Marian uskotaan ilmestyneen siellä 1500-1600 -luvuilla sekä tehneen ihmeitä, vaikka tapahtumista ei olekaan säilynyt tarkkoja asiakirjoja. Ensimmäinen kirkko rakennettiin paikkakunnalle vuonna 1630 ja nykyinen pyhiinvaelluskirkko vuonna 1920.

Katolisella kirkolla on tällä hetkellä maailmassa 6.038 sairaalaa, 17.189 terveysasemaa, 799 leprahoitolaa sekä 13.238 kotia vanhuksille, liikuntarajoitteisille tai vammautuneille.

KATT/CWB/FIDES

Christus Rex, Inc.

Georges La Tour: Joosef, puuseppä. Louvre.

Kaikkivaltias Jumala, ihmiskunnan pelastuksen alkaessa toteutua sinä annoit Jeesuksen ja Neitsyt Marian pyhän Joosefin rakastavaan suojelukseen.

Suo kirkkosi hänen avullaan uskollisesti hoitaa pelastuksen salaisuuksia niiden täyttymiseen saakka.

Tätä pyydämme Herramme Jeesuksen Kristuksen, sinun Poikasi, kautta, joka kanssasi elää ja hallitsee Pyhän Hengen yhteydessä, Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.

PÄIVÄN RUKOUS
PYHÄN JOOSEFIN JUHLAPYHÄNMESSUSTA

Rukouksen apostolaatti

Helmikuu

Me rukoilemme, että katoliset sairaalat tunnettaisiin työstään kärsimyksen lieventämisessä ja elämän ilosanoman julistamisessa sekä kunnioituksestaan jokaista ihmistä kohtaan.

Me rukoilemme, että Kambodzhan ja Laosin kristityt edistäisivät kutsumuksia pappeuteen ja sääntökuntaelämään entistä voimakkaammalla hartaudella.

Maaliskuu

Me rukoilemme, että rakkauden evankeliumi olisi selvästi ja pysyvästi kaikkien katolisten sosiaaliohjelmien perusta.

Me rukoilemme, että Afrikan kansat ottaisivat vastaan evankeliumin totuuden ja rakkauden sekä edistäisivät solidaarisuutta ja sovintoa.

Böneapostolatet

Februari

Vi ber, att katolska sjukhus må utmärka sig genom att lindra lidandet och förkunna livets evangelium samt respekt för varje människa.

Vi ber, att de kristna i Cambodja och Laos må främja präst- och klosterkallelser genom intensivt böneliv.

Mars

Vi ber, att kärlekens evangelium varaktigt må vara basen för allt katolskt socialarbete.

Vi ber, att Afrikas folk må omfatta evangeliets tro och kärlek samt främja försoning och solidaritet.

Jos olet nöyrä, mikään ei voi sinua vahingoittaa, ei suosio eikä epäsuosio, sillä tiedät itse, mitä olet.

KALKUTAN ÄITI TERESA

Sunnuntaiden ja juhlapyhien lukukappaleet

3.3. Paaston 3. sunnuntai (III)

1L 2 Moos. 17: 1–7
Ps. 95: 1–2, 6–7abc, 7d–9. Ks 7d–8a
2L Room. 5: 1–2, 5–8
Ev. Joh. 4: 5–42 *tai* Joh. 4: 5–15, 19b–26, 39a, 40–42

10.3. Paaston 4. sunnuntai (IV)

1L 1 Sam. 16: 1b, 6–7, 10–13a
Ps. 23: 1–3a, 3b–4, 5, 6. Ks 1
2L Ef. 5:8–14
Ev. Joh. 9:1–41, *tai* 9:1, 6–9, 13–17, 34–38

17.3. Paaston 5. sunnuntai (I)

1L Hes. 37: 12-14
Ps. 130: 1-2, 3-4, 5-6, 7-8. Ks 7b
2L Room. 8: 8-11
Ev. Joh. 11: 1-45, *tai* 11:3-7, 17, 20-27, 33b-45

19.3. Tiistai: Pyhä Joosef, Neitsyt Marian puoliso

1L 2 Sam. 7: 4-5a, 12-14a, 16
Ps. 89: 2-3, 4-5, 27+29. Ks 37
2L Room. 4: 13, 16-18, 22
Ev. Matt. 1:16, 18-21, 24a *tai* Luuk. 2: 41-51a

24.3. Herran kärsimisen palmusunnuntai (II)

Ennen kulkuetta: Matt. 21:1-11

1L Jes. 50: 4-7
Ps. 22: 8-9, 17-18a, 19-20, 23-24. Ks 2a
2L Fil. 2: 6-11
Ev. Matt. 26:14 - 27:66 tai 27:11-54

Tänään kerätään paastouhrin kolehti.

Adventtikeräys 2001 Ugandan AIDS-orvoille

Tuotto: 5.997,67 euroa (35.660,57 mk).

Kiitokset keräykseen osallistuneille!

SUOMEN CARITAS RY

Den helige Gabriel Possenti

Den helige Gabriel Possenti, vars dopnamn var Francesco, föddes år 1838 som det elfte barnet i den kyrkliga advokaten Sante Possentis familj. Flere av barnen dog som små och hans mor dog 1842 när gossen alltså var bara fyra år gammal. Hans far hade då blivit utnämnd till "storassesor" i Spoleto och det var i det därvarande jesuitkollegiet som han främst fick sin uppfostran.

Han växte upp till en gladlynt och vacker yngling som tyckte om romaner, nöjen och teaterbesök och var en allmän favorit tack vare sin glädje och sitt utseende. Detta ledde till något lättsinne och flirt. Därför var han inte intresserad, när han kände Guds kallelse. Den kunde gärna vänta tills han blev äldre. Men innan han hunnit avsluta sina framgångsrika studier insjuknade han svårt och då lovade han att gå i kloster ifall han tillfrisknade. Men när han blivit frisk tog han det lugnt med att fullfölja sitt löfte. Ett eller två år senare var han igen nära döden i en halssjukdom som var nära att strypa honom. Då förnyade han sitt löfte och tillfrisknade så snabbt att han ansåg det vara ett under. Han ansökte då om att få inträda i jesuitorden och blev accepterad. Men trots detta dröjde han ännu - eventuellt för att han undrade om det var den rätta orden och om Gud ej kallade honom till en orden med mera botgöring. Så dog hans mest älskade syster och han såg huru sköra alla jordiska band var. Då ansökte han om att bli mottagen hos Passionisterna. I september 1856 inträdde han i deras noviciat i Morrovalle och fick klosternamnet broder Gabriel av den Sörjande Maria. Nu hängav han sig helt åt klosterlivet.

Efter bara fyra år i klostret under vilka han redan gett stora förhoppningar om en fruktbärande verksamhet för själarna så snart han hunnit bli präst, kom de första starka symptomen på tuberkulos. Han blev, mycket mot sin vilja, befriad från alla mödosamma plikter i klosterlivet. Han underkastade sig så helhjärtat Guds vilja, att han var ett exempel för alla i klostret. Själv ville han inte alls bli uppmärksammad och förstörde sina andliga anteckningar, som kanske berättat om speciella nådegåvor, före sin död. Han avled stilla tidigt på morgonen den 27.februari 1862. Broder Gabriel blev kanoniserad år 1920 och hans festdag är den 27.2.

MÄRTA AMINOFF

Vaivaisukot vierailivat Italiassa

Vatikaanille kuuluvassa *Palazzo della Cancelleria* -oikeuspalatsissa Rooman keskustassa oli tammikuussa esillä ennennäkemättömiä patsaita: suomalaisia vaivaisukkoja. Runsaan viikon palatsin pohjakerroksessa esillä olleet 16 ukkoa ja 18 valokuvaa olivat koonneet arkkitehdit Kaija Santaholma ja Laura Einaudi. Sen suojelijoina toimivat Paavillinen kulttuuriasiain neuvosto sekä Suomen suurlähetystö Pyhän istuimen luona.

Suomi on vaivaisukkojen luvattu maan, sillä niitä on meillä runsaat 150, kun taas Ruotsissa vastaavia hahmoja on vain kymmenkunta. Näyttelyn ukkojen joukossa oli myös Suomen ainut naispuolinen vaivaisakka Soinista. Vanhin vaivaisukoista on peräisin 1600-luvun Hauholta. Näyttelyn valmistajien mukaan vaivaisukkojen perinne juontuisi keskiaikaisesta katolisesta tavasta kerätä avustuksia köyhille pyhien ja marttyyrien nimessä, mikä kuningatar Kristiinan vaikutuksesta olisi tullut Ruotsi-Suomeen. Näin syntyneistä ns. uhritukeista olisi vähitellen tehty henkilöitä muistuttavia. Toisten mukaan vaivaisukkojen keskittyminen Pohjanmaalle osoittaisi taas sen, että ne olisivat saaneet syntynsä laivojen kaljuunapatsaista.

Näyttelyn avajaisissa 18. tammikuuta olivat muiden muassa läsnä piispamme **Józef Wróbel** SCJ, Oulun luterilainen piispa **Samuel Salmi** puolisoineen sekä arkkipiispa **Francesco Marchisano**, joka on Paavillisen kulttuuriasiain neuvoston puheenjohtaja. Paikalla olivat niin ikään Suomen Pyhän istuimen -suurlähettiläs **Antti Hynninen** sekä Suomen Italian-suurlähettiläs **Dieter Vitzthum**. Piispa Salmi kertoi puheessaan, ettei vaivaisukkoja ole aina ymmärretty eikä niille ole laskettu paljon arvoa, mutta hän itse näki vaivaisukoissa muistutuksen kristillisestä köyhyydestä ja ihmisen nöyryydestä Jumalan edessä.

Useimmiten yhdestä puusta veistetyt vaivaisukot ovat toinen toistaan omalaatuisempia. Niilo Koskelan 1800-luvun alussa veistämä Haapajärven vaivaisukko on olemukseltaan kuin sirkustirehtööri. Se varastettiin pian valmistumisensa jälkeen ja unohtui yli vuosisadan ajaksi kirkon lattian alle. Ilmajoen, Kurikan, Lappajärven, Lehtimäen ja Ruoveden ukot ovat pienikokoisia ja ne kaikki tukeutuvat kävelykeppiin. Soinin vaivaisakka on oikeastaan siniseen mekkoon pukeutunut ropoa kerjäävä mustahiuksinen tyttö.

Vaivaisukoissa pistää silmään se, ettei heidän piirteensä aina viittaa maamme 1800-luvun köyhälistöön. Useimmilla on sysimustat hiukset ja ne on puettu hienoihin juhlavaatteisiin. Lappajärven ja Munsalan ukot 1840-1850 -luvuilta näyttävät jalkansa menettäneiltä kauppiailta, Lohtajan musta-asuinen ukko vuodelta 1822 papilta ja Saloisten paria vuosikymmentä nuorempi vaivaisukko sotilaalta. Niin ikään ukkojen koko vaihtelee roimasti: lyhin on hädin tuskin metrin pituinen, pisimmällä ollessa mittaa peräti 181 senttimetriä.

Näyttelyn ukoissa oli katoliselle vierailijalle ehkä merkillistä se, ettei niissä mitä ilmeisimmin ole tavoiteltu Kristuskuvaa. Jotakin tällaista on nähtävissä näyttelyn patsaista ja kuvista ainoastaan Ähtävän vaivaisukossa, jonka Erkki Lahti veisti 1850-luvulla, ja Raippaluodon 1700-luvun ukossa. Jälkimmäinen löytyi viime vuosisadan alussa merestä eikä sen alkuperää tunneta. Santaholman ja Einaudin kokoama näyttely avasi siihen tutustuneiden silmät omalaatuiseen ja monille varmasti eriskummalliseen suomalaiseen kansanperinteeseen, jonka juuret vievät Kristuksen kutsuun laupeuteen ja vähempiosaisista välittämiseen. Tämän tärkeydestä vaivaisukot ovat omalaatuisinakin kuntien ja pitäjien keskellä kouriintuntuva ja yhä ajankohtainen muistutus.

TUOMO T. VIMPARI

Credo Imagebank / Benjam Pöntinen

Soinin vaivaisakka.

Gud, ha förbarmande med mig syndare, jag har gjort det som är ont inför dig. Förlåt mig, Herre, alla mitt hjärtas onda begär. Du som känner mitt innersta, vet att jag har felat mot din vilja. Förlåt mig, att jag står så ovärdig inför dig, men jag har en så innerlig längtan efter dig. Förlåt att jag är en syndare, en dålig, falsk, otålig, modlös, nyckfull, trög människa, som har överträtt alla dina bud och gjort allt ont inför dig.

Herre, du ensam är god och barmhärtig; hjälp mig, förlorade son, och fräls mig. Min Gud, kasta inte bort mig, syndige och oduglige tjänare, utan var mig nådig. Amen.

MAKARIOS, 300-TALET, UR BOKEN *SKE DIN VILJA*

Katolisen moraaliopin teologiset perusteet kiertokirjeen *Veritatis splendor* valossa

Piispamme Józef Wróbelin SCJ moraaliteologinen katsaus. Osa 3/3

Omatunto ja totuus

Kristityn elämä ei ole eräänlaista leijailemista surrealistisessa ekstaasissa, vaan kristityn kutsumuksen mukaisesti se edellyttää loogista ajattelua, joka tapahtuu objektiivisten moraalinormien ja ihmisen konkreettisten toimintojen piirissä. Pyrkimys täydellisyyteen, josta on puhuttu analyyseissamme, käy ensiksi ilmi elämän kouriintuntuvissa tilanteissa. Ratkaisevan elementin muodostavat konkreettiset, moraalisesti hyvät teot, joissa ilmenee rakkaudessa eletty vapaus ja joiden kaikkein perustavin määräävä tekijä on Jumalan laki. Se ei ole sellaista vapautta, mikä käsitetään "verukkeeksi lihalle" (vert. Gal. 5:13), mistä pyhä apostoli Paavali varoittaa, vaan kysymys on totuudessa eletystä vapaudesta eli vapaudesta, joka suuntautuu aitoa hyvää kohti, ennen kaikkea sitä hyvää kohti, joka Jumala on itse. Hän on kaiken hyvän henkilöitynyt täyttymys ja ihmisen totuuden lähde. Tällä tavoin - korostettakoon sitä uudelleen - kehittyy se lain ja vapauden teonomia, josta edellä on puhuttu.

Edellä esitettyjen huomioiden perusteella on korostettava, että tämän teonomian syvällinen perusta on myös ihmisessä itsessään. Ihminen tuntee nimenomaan itsessään yhtä aikaa sekä vapauden että häntä moraalisesti velvoittavan lain. Hänen on muodostettava niistä synteesi persoonansa sisimmässä. Johannes Paavali II kirjoittaa: "Ihmisen vapauden ja Jumalan lain elävä kosketuskohta on ihmisen 'sydän' eli hänen moraalinen omatuntonsa. Vatikaanin 2. kirkolliskokous sanoo: 'Omantunnon syvyydestä ihminen löytää lain, jota hän ei itse anna itselleen vaan jota hänen täytyy totella. Sen ääni kutsuu häntä aina rakastamaan ja tekemään hyvää sekä välttämään pahaa, ja silloin, kun se on aiheellista, kaikuu hänen sydämessään: tee tätä, vältä tuota. Ihmisen sydämessä on nimittäin Jumalan kirjoittama laki. Sen totteleminen juuri vastaa ihmisen arvoa ja sen mukaan hänet kerran tuomitaan (vert. Room. 2:14-16)' (vert. GS 16)."

Näistä kiertokirjeen toteamuksista voidaan tehdä merkittäviä johtopäätöksiä. Omatunto ilmaisee, että ihmisellä on synnynnäinen kyky tunnistaa käytännössä moraalinen totuus ja toteuttaa se. Tällä tiellä ihmiselle lankeaa velvoitteita, jotka "Jumalan ääni" hänelle asettaa. Jumalan ääni puhuu kuitenkin ihmisen oman luonnon kautta. Näin ollen ihminen ei keskustele omassatunnossaan itsensä, vaan suorastaan Jumalan kanssa. Siksi Johannes Paavali II saattaa kirjoittaa: "Ihmisen sisäistä dialogia itsensä kanssa ei opita koskaan arvostamaan kylliksi. Sehän on itse asiassa ihmisen dialogia Jumalan kanssa, joka on lain säätäjä, ihmisen ensimmäinen esikuva ja lopullinen päämäärä. [...] Voidaan siis sanoa, että omatunto todistaa ihmiselle hänen totuudellisuudestaan tai vääryydestään, mutta samalla tai jo oikeastaan sitä ennen se todistaa Jumalasta, jonka ääni ja tuomio tunkeutuu ihmisen sisimpään, sielun juuriin asti, kun se *fortiter et suaviter* kutsuu kuuliaisuuteen: 'Moraalinen omatunto ei sulje ihmistä ylittämättömään ja läpitunkemattomaan yksinäisyyteen, vaan se avaa hänet Jumalan kutsulle ja äänelle. Tässä eikä missään muussa on moraalisen omantunnon koko salaisuus ja arvo. Se on nimittäin paikka, pyhä tila, jossa Jumala puhuu ihmiselle."

Näiden toteamusten mukaan ei siis moraalisesti oikeaan käyttäytymiseen riitä se, että ihminen toimii oman, yksityisen mielipiteensä mukaan. Omatunto ei näet itsessään ole mikään totuuden lähde, vaan se ainoastaan tunnistaa konkreettisen teon oikeaksi hyvää koskevan lopullisen totuuden valossa. Omatunto on peräti hyvän todistaja, mutta totuuden varsinainen lähde on sitä vastoin Jumalan säätämä laki.

Omantunnon velvollisuus on siis käsittää moraalinen velvollisuutensa ja arvioida inhimilliset teot totuuden valossa. Näin selviää myös se, minkä tähden ihmisen, joka aikoo tehdä hyvää, on käännyttävä Jumalan puoleen kysymään, mikä on totuus. Jumala ilmoittaa ihmiselle totuuden, koska hän tulee ihmistä vastaan.

Raamatullisesti, Vanhan testamentin mukaan ymmärrettynä, ihmisen moraalisen toiminnan kannalta ratkaiseva totuus ilmoitetaan valitulle kansalle käytännöllisesti eli lain muodossa. Tästä johtuen laki ratkaisee myös sen, pysyykö valittu kansa jäsenineen uskollisena Jumalalle (vert. Joos. 24:14; Tuom. 9:16; Tob. 1:3, 14:8). Jumala suorastaan opettaa kansalleen, millä tavalla totuudelle pysytään uskollisena (vert. Ps. 25:5, 26:3, 86:11; *hepr. numerointi*).

Uudessa testamentissa tämä totuus saavuttaa täyteytensä Jeesuksen Kristuksen persoonassa. Jeesus itse on näet se totuus, joka johtaa Isän luokse ne, jotka ottavat hänet uskossa vastaan (vert. esim. Joh. 17:8,14,17; 14:6: "Minä olen tie ja totuus ja elämä"). Tämä merkitsee, että uuden liiton todellisuudessa Vanhan testamentin esittämä totuuden ja lain suhde toisiinsa ei täydenny ainoastaan Jeesuksen Kristuksen ilosanomalla vaan välittömästi hänen persoonallaan, siis henkilöityneellä totuudella. Sen tähden elämä totuudessa ja hyvän täydellinen tekeminen eivät edellytä ainoastaan evankeliumin vastaanottamista ja käsittämistä, vaan ihmisen on suorastaan oltava kiinni Jeesuksen Kristuksen persoonassa ja oltava osallinen hänen elämästään. Jeesuksesta Kristuksesta virtaa näet se lahja, joka antaa ihmiselle kyvyn toteuttaa sitä täydellisyyden ihannetta, jonka Herra on omassa persoonassaan ilmoittanut.

Uuden testamentin mukaan Jeesuksen Kristuksen taivaaseen astumista seuraa totuuden tunteminen ja uskollisuus sitä kohtaan Pyhässä Hengessä. Hän on totuuden Henki, sillä "Henki tutkii kaiken, myös Jumalan syvimmät salaisuudet" (1 Kor. 2:10). Hän todistaa Jeesuksesta Kristuksesta ja vie hänen lähetystehtäväänsä eteenpäin (Joh. 15:26; 16:13; 1 Joh. 5:6). Näin "hän johtaa teidät tuntemaan koko totuuden" (Joh. 16:13). Siten hänestä tulee Jeesuksen totuuden lähde ihmisen sydämeen sekä voima, joka pyhittää totuudessa (Joh. 17:17). Pyhä isä Johannes Paavali II on korostanut jo kiertokirjeessään *"Dominum et Vivificantem"* (1986) tätä Pyhän Hengen erityistä roolia ihmisen moraalisessa elämässä. Hän kirjoittaa muun muassa: "Pyhä Henki antaa Jumalan kuvaksi luodulle ihmiselle lahjana omantunnon, jotta Jumalan kuva kuvastuisi siinä mallilleen uskollisena. Se on yhtä aikaa sekä viisaus että ikuinen laki, moraalisen elämän lähde ihmisessä ja maailmassa."

Katolisesta tiedotuskeskuksesta: Paavi **Johannes Paavali II**:n kiertokirje *Totuuden loiste* (*Veritatis splendor*). 13,- euroa + postituskulut.

Elämä totuudessa on mahdollista vain silloin, kun ihmisellä on syvä usko ja hän on yhdistynyt Jeesukseen Kristukseen. Jumala osoittaa kutsun tähän elämään jokaiselle ihmiselle ja antaa jokaiselle ihmiselle mahdollisuuden elää sitä. Kuinka pyhä apostoli Paavali muutoin voisi *kirjeessään roomalaisille* vedota ihmisen universaaliin kokemukseen kirjoittamalla: "Ei Jumala hyväksy vanhurskaiksi niitä, jotka vain kuulevat lain sanoja, vaan vanhurskaiksi julistetaan ne, jotka myös noudattavat lakia. Pakanakansatkin, joilla ei ole lakia, saattavat luonnostaan tehdä, mitä laki vaatii. Silloin pakanat, vaikkei heillä lakia olekaan, ovat itse itselleen laki. Näin he osoittavat, että lain vaatimus on kirjoitettu heidän sydämeensä. Siitä todistaa heidän omatuntonsakin, kun heidän ajatuksensa syyttävät tai myös puolustavat heitä" (Room. 2:13 ss.).

Todetessaan, että "pakanakansatkin, joilla ei ole lakia, saattavat luonnostaan tehdä, mitä laki vaatii", pyhällä Paavalilla on mielessään universaali, ikuinen ja muuttumaton luonnonlaki. Tässä esitelmässämme emme voi mitenkään selvittää vielä kysymystä luonnonlaista. Aikaa on kulunut jo liikaakin pelkästään kiertokirjeen *Veritatis splendor* tätä aihetta koskevan opetuksen esittämiseen. Rajoittuaksemme aivan ytimekkääseen yhteenvetoon, meidän on korostettava sitä, että kiertokirjeessä esitetyn luonnonlain käsitteen perusta on antropologiassa - ihminen ymmärretään siis inhimilliseksi persoonaksi. Kyseessä ei ole minkäänlainen naturalistinen, myös biologistiseksi kutsuttu peruskäsitys, joka näkee ihmisen pelkästään ruumiillisena rakenteena. Kyseessä ei ole myöskään idealistinen peruskäsitys, joka näkee ihmisen pelkkänä henkenä. Kristillisen käsitteen lähtökohta on totuus ihmisen persoonallisesta arvosta, jonka koko täyteyden Jeesus Kristus on avannut nähtäväksi ihmiseksitulon, lunastuksen ja jumalallistamisen salaisuudessa Pyhän Hengen kautta. Kirkko pitää kiinni myös ihmisen olemuksen ykseydestä: "Henkinen ja kuolematon sielu on olemisen ykseyden prinsiippi; sen kautta ihminen on persoonana yksi - *corpore et anima unus"*. Sen vuoksi ihmisen lahjaksi saama persoonallinen arvo koskee hänen henkeään, mutta samalla tavalla myös ruumista. Se merkitsee käytännössä sitä, ettei ihmispersoonaa saa käsitellä - ei kokonaisuutena eikä olemisensa rakenteen osinakaan - pelkkänä esineenä, jota saisi käyttää mielivaltaisesti hyväkseen tai manipuloida. Ihmistä on aina pidettävä subjektina, jota tulee "rakastaa ja kunnioittaa päämääränä eikä milloinkaan pelkkänä välikappaleena".

Yllä esitettyjen toteamusten käytännöllinen, arkielämän kattava alue on aivan yleisesti tiedossa sekä yksityistä ihmistä että kokonaisia yhteiskuntia ajatellen. Näin ollen ne muodostavat lähtökohdan kaikissa kirkon opetusviran tämänhetkisen opetuksen asiakirjoille ja opetusviran kanssa sopusoinnussa toimivien teologien kirjoituksille. Niissä torjutaan päättäväisesti kaikki se, mikä kohdistuu ihmiselämää vastaan (kuten epäoikeudenmukaiset sodat, tappamiset, kansanmurhat, raskaudenkeskeytys, eutanasia, ihmisalkioiden tuhoaminen), kaikki, mikä loukkaa ihmispersoonan koskemattomuutta (kuten silpominen, kidutus, sterilisaatio), kaikki, mikä nöyryyttää ihmistä ja hänen arvoaan ihmisten keskinäisissä suhteissa (kuten epäinhimilliset elinolot, orjuus, prostituutio, huumausaineiden käyttö, naiskauppa, keinotekoinen hedelmöitys, kokeet ihmisalkioilla, rikkaiden harjoittama köyhien riisto ja voimakkaiden harjoittama heikkojen riisto, taloudellinen ja ekonominen toiminta maksimaalisen voiton saavuttamiseksi, jolloin ihmistä käsitellään yksinomaan tuotantovälineenä tai kuluttajana).

Puheena olleisiin antropologisiin edellytyksiin perustuu myös se ymmärrystä vaille jäänyt ja tänäänkin mitä voimakkainta vastarintaa maailmassa kohtaava avioelämän etiikka, ennen kaikkea ehkäisymenetelmien moraalittomuutta koskeva opetus, jota ovat selittäneet paavit Pius XII, Paavali VI ja Johannes Paavali II. Mainittujen menetelmien käyttäminen merkitsee suorastaan ihmisruumiin mielivaltaista manipulaatiota, niin että ruumiilta riistetään sen persoonallinen tarkoitus. Ihmisessä itsessään tapahtuu omalaatuinen jakautuminen: ihminen ei säästä ruumistaan, jolla on täysin määrin osuutensa hänen persoonalliseen arvoonsa ja joka sen tähden edellyttää täyttä kunnioitusta. Päinvastoin ruumista pidetään "esineenä, asiana", jota saa käyttää mielivaltaisesti hyväkseen ja sitä saa kuluttaa omien mielitekojen mukaan. Kirkko pitää ehkäisymenetelmiä siten keinoina, jotka loukkaavat avioparin, miehen ja naisen keskinäistä rakkautta, varsinkin näitä menetelmiä käyttävän puolison (pääasiassa vaimon) rakkautta. Niinpä Johannes Paavali II korostaa, että "torjuessaan ruumiin manipulaatiot, jotka vääristävät sen inhimillistä tarkoitusta, kirkko palvelee ihmistä osoittaen hänelle sen todellisen rakkauden tien, jolla hän ainoastaan voi löytää tosi Jumalan." Näin kirjoittaessaan paavi viittaa tarkoitukseen, jota jokaisen paavin lähetystehtävä palvelee.

+ Józef Wróbel SCJ
Helsingin piispa

Käännös: Matti Aaltonen.

Teksti on luettavissa kokonaisuudessaan Internetissä osoitteessa www.catholic.fi/piispa/wrobel/moraaliopin-teol.htm (tai: www.catholic.fi > hiippakunta > Helsingin piispa).

Helsinki

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. (09) 6824040, fax (09) 6224618. Email henricus@cath.fi.

Messut su 10.00 missa lat./engl., ranska, esp., saksa, 11.15 päämessu/högmässa, 18.00 iltamessu/kvällsmässa. Aamumessu ma, ti, to 7.30 ja iltamessu ma, ke, pe, la 18.00. Ruusukko ja sakramenttihartaus to 18.00. Rippitilaisuus la 17.30-18.00. Vesper la 17.40.

1.3. pe 12.30 katumushartaus nuorille, 17.30 ristintienhartaus
2.3. la 10.00 Valmistavaa opetusta ensi-kommuniolapsille, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
3.3. **Paaston 3. sunnuntai**: 10.00 lat/eng messu, 11.15 päämessu/högmässa, 16.00 puolalainen messu, 18.00 iltamessu
4.3. ma 18.30 informaatiokurssi Marian seurakuntasalissa, ei iltamessua
5.3. ti ei aamumessua
8.3. pe 17.30 ristintiehartaus
9.3. 9.30 lördagskursen i församlingssalen, 10.00 lauantaikurssi Englantilaisessa koulussa, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
10.3. **Paaston 4. sunnuntai**: 10.00 lat/ranska messu, 11.15 päämessu/högmässa, 16.30 venäläinen messu, 18.00 iltamessu
15.3. pe 17.30 ristintien hartaus
16.3. la 10.00 lastenkerho lastentarhassa, 12.00 lasten messu, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
17.3. **Paaston 5. sunnuntai**: 10.00 lat/esp messu, 11.15 päämessu/högmässa, 14.00 messu Porvoossa, 16.30 saksalainen messu, 18.00 iltamessu
18.3. ma 18.30 informaatiokurssi Marian seurakuntasalissa
20.3. ke 14.00 seniorien messu ja kokous, 18.30 P. Henrikin seuran vuosikokous

Diaspora:

Järvenpää: 24.3. klo 14.00
Porvoo: 17.3. klo 14.00
Tikkurila (ort. kirkko): 24.3. klo 16.00

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. (09) 2411633, fax (09) 2411634. Email marian.srk@kolumbus.fi. Kotisivu www.kolumbus.fi/marian.srk.

Su 10.00 päämessu, kirkkokahvit, 11.30 messu 1. suomeksi/2. vietnamiksi/3. englanniksi/4. italiaksi, 18.30 iltamessu. Ma, ke, pe 7.15 aamumessu, ti, to, la 18.30 iltamessu. Ti 18.00 ruusukkorukous. To 18.00 adoraatio ja vesper. Rippitilaisuus la 18.00.18.30 ja sopimuksen mukaan. Papit tavattavissa parhaiten 9-12.

1.3. pe ei aamumessua, 18.00 ristintienhartaus englanniksi, 18.30 P. Sydämen iltamessu
2.3. la 18.30 iltamessu
3.3. **Paaston 3. sunnuntai**: 9.30 ristintienhartaus ruotsiksi, 10.00 päämessu ruotsiksi, 11.30 messu suomeksi, 16.00 messu puolaksi P. Henrikin kirkossa, 18.30 iltamessu
4.3. 14.00 maanantaiklubi, 18.30 informaatiokurssi
4.-6.3. Pappienneuvoston kokous Stella Marisissa
5.3. ti ei messua, 19.00 Teresat
6.3. ke ei messua
7.3. to 12.30 koululaisten katumushartaus ja rippi
8.3. pe 18.30 ristintienhartaus suomeksi
9.3. la 10.00 uskonnonopetus lapsille, 13.00 ristintienhartaus lapsille, 18.30 iltamessu
10.3. **Paaston 4. sunnuntai**: 9.30 ristintienhartaus, 10.00 päämessu (Teresojen kirpputori), 11.30 messu, 18.30 iltamessu
11.3. ma 14.00 maanantaiklubi
12.3. ti 19.00 jatko-opintopiiri
13.3. ke 19.00 kuoron harjoitus
14.3. to 17.00 Fransiskaanit, 18.00 adoraatio ja rukous kutsumuksien puolesta, 18.30 iltamessu
15.3. pe 18.30 ristintienhartaus italiaksi
16.3. la 16.30 messu Riihimäellä (suomeksi), 18.30 iltamessu
17.3. **Paaston 5. sunnuntai**: 9.30 ristintien hartaus, 10.00 päämessu, 11.30 messu englanniksi, 16.00 messu Lohjalla, 18.00 adoraatio, 18.30 iltamessu
18.3. ma 14.00 maanantaiklubi, 18.30 informaatiokurssi
19.3. ti 19.00 Teresat
20.3. ke 19.00 kuoron harjoitus
22.3. pe 18.30 Hiljaiset päivät P. Marian seurakunnassa (retriitti): ristintienhartaus ja meditaatio
23.3. la 10.00-13.30 valmistelupäivä ensikommuuniolapsille, 13.00 messu lapsille ja vanhemmille, 14.00-19.00 hiljaiset päivät

Diaspora

Forssa: 14.4. su 16.00
Karjaa: 1.4. su 16.00
Lohja: 17.3. su 16.00
Riihimäki: 16.3. la 16.30 suomeksi

Informaatiokurssi

Helsingin seurakuntien yhteinen informaatiokurssi kirkkoon liittyville ja muille katolisesta uskosta kiinnostuneille Pyhän Marian kirkon seurakuntasalissa (Mäntytie 2, Meilahti) maanantaisin klo 18.30-20.30. Seuraavat kurssi-illat:

4.3. Synti, parannuksen sakramentti, sairaiden voitelu (Katolisen uskon perusteet: 230-248, 170-178). Isä Kazimierz Lewandowski SCJ.
18.3. Kirkkovuosi (216-218), Isä Teemu Sippo SCJ

Äiti-lapsikerho

Tervetuloa uudet ja aiemmin mukana olleet äidit ja lapset! Kokoontumisaikoja ja -paikkoja voit tiedustella Tarjalta, puh. 040-5004049.

Turku

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. (02) 2314389, fax (02) 2505090. Email turunkat@saunalahti.fi.

Su 10.30 päämessu, 18.30 evening mass. Ma, pe, la 7.30 aamumessu, ti 18.30 iltamessu, to 18.00 adoraatio, 18.30 iltamessu. Ke 17.00 messu Piikkiössä. Rippitilaisuus ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

3.3. **Paaston 3. sunnuntai**: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
9.3. la Katekeesi Raumalla ja Porissa 18.00 messu Porissa
10.3. **Paaston 4. sunnuntai**: 9.15 aamumessu, 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
16.3. la Katekeesi ja lastenkerho Turussa
17.3. **Paaston 5. sunnuntai**: 9.15 aamumessu, 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
19.3. ti P. Joosef, Neitsyt Marian puoliso: 18.30 juhlamessu
23.3. la 10.00 messu Ahvenanmaalla

Diaspora

Ahvenanmaa: 23.3., 25.5. la 10.00
Pori: 9.3. la 18.00

Jyväskylä

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. (014) 612659, fax (014) 612660. Kotisivu www.katt.fi/olavi.htm.

Su 10.30 päämessu. Ke 18.00 iltamessu. Tiedot muiden arkipäivien messuista puhelimitse ja kirkon ovelta. Rippitilaisuus sopimuksen mukaan.

27.2. ke 18.00 iltamessu
28.2. to 18.00 messu Kiteellä
2.3. la 11.00 messu Joensuussa, 16.00 messu Varkaudessa
3.3. **Paaston 3. sunnuntai**: 10.00 ristintie, 10.30 päämessu, 16.00 messu Mikkelissä
6.3. ke ei messua Jyväskylässä (pappien kokous)
10.3. **Paaston 4. sunnuntai**: 10.00 ristintie, 10.30 päämessu
16.3. la Lasten uskonnonopetus Jyväskylässä, 12.30 perhemessu
17.3. **Paaston 5. sunnuntai**: 10.00 ristintie, 10.30 päämessu, 12-17 hiljainen iltapäivä
20.3. ke 18.00 iltamessu

Diaspora

Joensuu: (Ort. kirkon seurakuntasalissa) 2.3., 6.4., 4.5., 25.5. la 11.00
Kitee: (Ev.lut. kirkon kappelissa) 28.2., 4.4., 2.5., 23.5. to 18.00
Kuopio: (Ort. kirkon seurakuntasalissa) 24.3., 14.4., 5.5., 26.5. su 16.00
Mikkeli: (Ev.lut. tuomikirkon krypta) 3.3., 21.4., 2.6. su 16.00
Savonlinna: (Ort. kirkossa) 23.3., 20.4., 11.5., la 11.00
Varkaus: (Ort. kirkossa) 2.3., 6.4., 4.5. la 16.00

Seniorien kokoukset tiistaisin klo 14.00. Seuraavat: 12.3., 9.4.

Tampere

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. (03) 2127280, fax (03) 2147814. Sähköposti katristi@nic.fi. Kotisivu www.nic.fi/~katristi.

Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu. Ti, to 7.30 aamumessu, ma, ke, pe 19.00 iltamessu. Ke 18.40 vesper. La messu 8.30. Rippitilaisuus ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

2.3. la 9.30 katekeesi, 14.15 messu
3.3. **Paaston 3. sunnuntai**: 10.30 päämessu, 15.00 messu Hämeenlinnassa
9.3. la 12.00 messu Pietarsaaressa, 16.00 messu Vaasassa, 18.00 messu Kurikassa
10.3. **Paaston 4. sunnuntai**: 10.30 päämessu
16.3. la 10.30 lastenkerho, 12.30 messu
17.3 **Paaston 5. sunnuntai**: 10.30 päämessu, 14.00 puolankielinen messu
20.3. ke 19.30 Informaatiokurssi 'Focolarin spiritualiteetti'

Diaspora

Hämeenlinna: 3.3., 7.4., 5.5. su 15.00
Kauhajoki: 27.4., 25.5. la 18.30
Kurikka: 9.3. 31.3., 13.4., 11.5. la 18.00
Lapua: 1.4. ma 8.30
Pietarsaari: 9.3., 1.4., 13.4., 27.4., 11.5., 25.5 la 12.00
Seinäjoki: 1.4. ma 18.30
Vaasa: 9.3., 1.4., 13.4., 27.4., 11.5., 25.5. la 16.00

Kouvola

Autuaan Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. (05) 3711251. Email stan.szymajda @sci.fi. Kotisivu www.sci.fi/~stan.

Su 11.00 tai 18.00 päämessu kirkossa. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

28.2. to 18.00 iltamessu
1.3. pe 18.00 ristintiehartaus ja messu
3.3. **Paaston 3. sunnuntai**: 11.00 messu
7.3. to 18.00 iltamessu
8.3. pe 18.00 ristintiehartaus
9.3. la 13.00 perhemessu
10.3. **Paaston 4. sunnuntai**: 11.00 messu
14.3. to 18.00 iltamessu
15.3. pe 18.00 ristintiehartaus
17.3. **Paaston 5. sunnuntai**: 18.00 messu
19.3. ti 18.00 P. Joosefin juhla
21.3. to 18.00 paastonajan katumushartaus ja rippitilaisuus

Diaspora

Lahti: ortodoks. kirkossa: 14-16 uskonnonopetus, messu 16.00. Päivämäärät: 2.3., 6.4., 4.5.
Lappeenranta: ortodoks. kirkossa: klo 11.30. Päivämäärät: 17.3., 21.4., 19.5.
Hamina: Poitsilan seurakuntakodissa: 11.00. Päivämäärät: 24.3., 28.4.

Uskonnonopetus Kouvolassa: kuukauden toisena lauantaina klo 11-13. Päivämäärät: 9.3., 13.4., 11.5.

HUOM: 20.4. YHTEINEN OPETUSPÄIVÄ KOUVOLASSA 11.00-13.00 pyhä messu klo 13.00.

Oulu

Nasaretin Pyhän Perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh. (08) 347834, fax (08) 347029. Email marino@pp.inet.fi.

Su 11.00 päämessu. Ma, ti, ke, pe 18.30 iltamessu. Ke, la 19.00 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30 ja sopimuksen mukaan.

26-28.2. ekumeeninen seminaari Rokualla (ei ole messua)
1.3. pe 17.30 ristintiehartaus
2.3. la 11.00 uskonnonopetus
3.3. **Paaston 3. sunnuntai**: 11.00 päämessu, 17.00 messu Torniossa
4-6.3. pappien neuvosto (ei ole messua)
7.3. to 19.00 ekumeeninen Sanan jumalanpalvelus katolisessa kirkossa
8.3. pe 17.30 ristintiehartaus
10.3. **Paaston 4. sunnuntai**: 11.00 päämessu, 17.00 messu Rovaniemellä
15.3. pe 17.30 ristintiehartaus
16.3. la 11.0 uskonnonopetus
17.3. **Paaston 5. sunnuntai**: 11.00 päämessu, 17.00 messu Torniossa
22.3. pe 17.30 ristintiehartaus

Diaspora

Raahe: 24.3. su 17.00
Rovaniemi: 10.3. su 17.00
Tornio: 3.3., 17.3. su 17.00

Kalenteri

Keskukset

Ekumeeninen keskus

Myllyjärvi, 02740 Espoo. Puh. (09) 8557148.

Su 11.00 liturgia, kirkkokahvit. To, pe 9.00-18.00 ikonimaalauksen opetusta.

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. (019) 335793, fax (019) 335892.

4.-6.3. Pappienneuvosto
8.-10.3. Reträtt: Carls SJ
5.-6.4. P. Maria: vahvistuslasten opetus
21.-24.4. Vårträff
3.-4.5. P. Henrik: vahvistuslasten opetus
17.-19.5. Juventuksen leiri
24.-31.5. Pikkusisarten retriitti

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. (09) 660901, fax (09) 68712244. Kirjasto on avoinna ke 14-18.

Suomen Caritas

Katso juttua paastokeräyksestä tämän lehden takakannessa.

Huom. Uusi fax-numeromme on (09) 684 23140.

Basaari

palmusunnuntaina 24.3. klo 11.00-14.00 Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa. Tervetuloa!

Katolisen tiedotuskeskuksen uusi verkko-osoite on

www.catholic.fi

Sähköposti

info@catholic.fi
fides@catholic.fi

Muita tapahtumia

RETRÄTT 8.-10.3.

Att söka och finna Gud i allting

En reträtt i Ignatius av Loyolas anda med **Rainer Carls** SJ. Pris 70e. Anmälningar till Leena Kangas, tel. 019-335793.

Retriitti

Birgitalaisluostarissa
15.-17.3.
(pe 18.00 - su 14.00)

Että he kaikki olisivat yhtä (Joh. 17:24)

Johtaja: isä Zdzislaw Huber SCJ
Hinta: 63 euroa.
Ilmoittautumiset ja tiedustelut: Birgittalaisluostari, Ursininkatu 15a, 20100 Turku, puh. 02-2501910, email birgitta.turku@kolumbus.fi

Retriitti

Hiljaiset päivät

Pyhän Marian kirkolla
22.-23.3.2002
pe klo 18.30-20.00 ja
la klo 14.00-19.00

Ohjelmassa mm. ristintienhartaus, meditaatiot, adoraatio, parannuksen sakramentti, kertomus vankileiristä (L. Scigethy), perinteiset rukoukset arkielämässä (M. Jaanu-Schröder). Tervetuloa!

Jeesuksen pikkusisaret järjestävät

hiljaisen viikon

24.-31. toukokuuta 2002 Stella Marisissa. Isä **Jan Aarts** SCJ auttaa meitä syventymään aiheeseen

Agapé: Kristityn rakkaus.

Retriitti on avoin kaikille. Lisätietoja Tampereen pikkusisarilta, os. Sähköraitti 4 B 19, 33720 Tampere, puh. (03) 3182169.

Pyhän Olavin seurakunnan

Hiljainen iltapäivä

Päämessun jälkeen klo 12-17 sunnuntaina 17.3. Ohjelmassa: sisar Theresa Jezl CPPS puhuu elämisestämme erämaassa ja isä Frans Voss hiljaisen viikon liturgiasta. Adoraatio ja rippitilaisuus; lopuksi halukkaille keskustelu uskonnollisesta elämästä. Tarjoilu: kevyt ateria ja kahvi/tee. Hinta 4 euroa. Ilmoittauduttava 16.3. mennessä.

Teresa ry järjestää

kirpputorin

sunnuntaina 10. maaliskuuta 2002 klo 11.15-14.30. P. Marian seurakuntasalissa, Mäntytie 2, Helsinki.

Meiltä saatat löytää juuri sen tavaran tai vaatteen, joka Sinulta puuttuu! Kirpputorin tuotto käytetään Helsingin seurakuntien lasten, nuorten, sairaiden ja vanhusten hyväksi. Tervetuloa tekemään hyviä löytöjä, nauttimaan kahvion antimista ja kokeilemaan onneasi arpajaisissa!

Teresa ry ottaa kiitollisena vastaan hyväkuntoisia vaatteita ja tavaroita, jotka ovat Sinulle tarpeettomia. Lahjoitukset voi tuoda P. Marian kansliaan ja messun jälkeen seurakuntasaliin. Ruokatarvikkeita ja leivonnaisia voi tuoda lauantaina 9.3.2002 klo 13.00-17.00 seurakuntasaliin. Kiitos avustasi ja osallistumisestasi!

Myydään tyttöjen ensikommuuniopuku, 120-140 cm, pitkä, valkoinen. Puh. 09-8794459, 040-8340889.

Yhdistykset

Academicum Catholicum

Maaliskuun kokous on jälleen Studiumissa (Ritarikatu 3b A). **Jouko H. Nissinen** kertoo torstaina 14.3. klo 18.30 aiheesta *Ajankäytöstä elämän hallintaan*. Kronos-kalentereistaan ja ajankäyttökirjoistaan tunnettu Nissinen pohtii kristilliseen ja itämaiseen mietiskelyyn pohjautuvaa elämänhallintaa.

18.4. klo 18.00 **vuosikokous** ja sen jälkeen klo 18.30 esitelmä, jonka aihe on vielä avoin.

I mars samlas vi åter i Studium (Riddaregatan 3b A) torsdagen den 14.3. kl. 18.30. **Jouko H. Nissinen** talar kring temat tidsdisposition och livskvalitet. Hans tankar grundar sig både på kristen och österländsk meditation.

18.4. kl. 18.00 **årsmöte**, kl. 18.30 föredrag, ämnet ännu öppet.

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot

Rukoushetki kutsumusten puolesta

torstaina, 14. maaliskuuta Mariankirkossa: klo 18.00 adoraatio, 18.30 iltamessu. Kahvitarjoilu seurakuntasalissa messun jälkeen. Kaikki ovat tervetulleita.

Juventus Catholica

VUOSIKOKOUS katedraalin seurakuntasalissa torstaina 7.3. klo 13.00. Tervetuloa!

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass in Latin/English on the following Tuesdays at 18.00 in St. Henry's Cathedral: 12.3., 9.4., 23.4., 7.5., 21.5.

Maallikkofransiskaanit OFS

Kokoontuvat tavallisesti Pyhän Marian kirkon seurakuntasalissa

14.3. to klo 17.00 yhteisön kokous

Pyhän Henrikin seura

Vuosikokous 20.3.2002 Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan seurakuntasalissa iltamessun jälkeen klo 18.30 alkaen.

Teresat

P. Marian kirkossa iltamessun jälkeen:

5.3. tiistai: Esitelmäilta, **Kalevi Pöykkö** alustaa aiheesta "Ristin juurella". Keskustelua
9.3. lauantai: Kirpputorin pystytys klo 13-17 P. Marian seurakuntasalissa
10.3. sunnuntai: Kirpputorimyyjäiset klo 11.15-14.30
19.3. tiistai: Esitelmäilta, birgittalaissisaret kertovat toiminnastaan; keskustelua

Hyvää luettavaa!

Katolisesta tiedotuskeskuksesta:

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki, avoinna 9.00-12.00.

Puh. 0208 350751
Email info@catholic.fi

Kotimaan tilauksiin lisätään postituskulut.

UUTTA!

Hetkipalvelus. Laudes ja vesper. Paastonaika. 16,85 euroa + postituskulut.

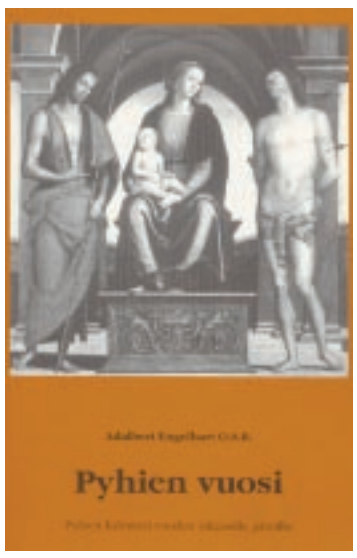

Suosittu!

Adalbert Engelhart OSB: Pyhien vuosi. 21,90 euroa + postituskulut.

Lyhyt kertomus pyhien elämästä vuoden jokaiselle päivälle.

Markus Mäkelä

Sille, mikä on tärkeintä, antaa kaikkensa

Juhlalliset luostarilupaukset Herstellessä

Kirkkovuoden 4. sunnuntaina, joka tänä vuonna osui pyhän Ansgarin muistopäivälle, suomalaissyntyinen sisar **Mechthild** OSB antoi juhlalliset lupauksensa Herstellen benediktiiniluostarissa.

Lupaukset otti vastaan juhlamessussa luostarin abbedissa, äiti **Hagia Witzenrath** OSB, muiden sisarten läsnäollessa. Pontifikaalimessun pääselebranttina oli Maria Laachin luostarin apotti **Anno Schoenen** OSB ja siinä konselebroivat omasta hiippakunnastamme yleisvikaari **Jan Aarts** SCJ, kirkkoherra **Teemu Sippo** SCJ ja isä **Tuomo T. Vimpari**. Nykyiset isä Tuomo ja sisar Mechthild toimivat aikanaan yhdessä Juventus Catholican puheenjohtajana ja sihteerinä.

Pyhään messuun osallistuivat muiden muassa uuden sisaren äiti sekä hänen ystäviään ja tuttaviaan niin Suomesta kuin Saksasta. Läsnä oli myös saksalaisen Essenin hiippakunnan piispa **Hubert Luthe**.

Heti saarnan jälkeen sisar toi palavan kynttilän alttariin. Paimensauvaa kädessään pitävä abbedissa kysyi häneltä: “Mitä toivotte, sisar Mechthild?” Sisar vastasi: “Jumalan laupeutta ja tämän luostarin sisarillista yhteisöä”. Kasteen lupausten uudistamisen jälkeen sisar asettui kaikkien pyhien litanian ajaksi makaamaan alttarin eteen. Sen jälkeen sisar Mechthild luki varsinaisen lupaustenantotodistuksensa, pergamenttipaperille käsin kirjoitetun tekstin, jonka hän lopuksi asetti alttarille.

Heti lupaustensa jälkeen sisar lauloi yksin latinaksi kolmasti kädet kohotettuina alttaria kohti: “Ota minut vastaan sanasi mukaan ja minä elän; älä saata minua häpeään toivossani”. Jokaisen kerran jälkeen hän polvistui alttarin juureen sen merkiksi, että kaikki rukoilisivat hänen puolestaan.

Apotin lausuman juhlallisen siunausrukouksen jälkeen, jossa uudelle sisarelle pyydettiin ennen kaikkea Jumalan varjelusta ja Pyhän Hengen johdatusta, jotta kasteen armo vaikuttaisi hänessä, sisar Mechthild puettiin nunnien kuoriviittaan eli kukullaan. Sitten abbedissa asetti hänen tähän asti valkean huntunsa päälle mustan hunnun ja hän sai luostarin perinteen mukaan sukulaistensa, tässä tapauksessa oman äitinsä, lahjoittaman sormuksen. Lopuksi hänen päähänsä asetettiin seppele, jota hän kantoi koko professiopäivän.

Pyhän messun jälkeen muut nunnat toivottivat sisar Mechtildille rauhaa klausuurin puolella kapitelisalissa ja hän itse vieraili sairaiden kanssasisartensa luona.

Varhain aamulla vietetyn juhlamessun jälkeen ja saman päivän iltapäivänä kaikilla läsnäolleilla oli tilaisuus onnitella sisar Mechthildiä. Onnittelijoiden joukkoon kuului myös oma piispamme, joka oli lähettänyt sisarelle kirjeen.

KATT

Kaikki on sinun,

Sisar Mechthild OSB kertoo benediktiinien luostarielämästä

Pyhän ristin benediktiiniluostari sijaitsee keskellä Saksaa Weser-joen laakson pienellä kukkulalla, Herstellen kylän kupeessa. Seutua ympäröivät viljavat pellot itse luostarin sijaitessa osaksi puiden katveessa. Luostarielämää tässä Kaarle Suuren aikoihin vuonna 797 perustetussa kylässä on ollut ainakin 1600-luvulta.

Vuonna 1899 benediktiinisisaret asettuivat silloin kaksisataakin vuotta vanhoihin rakennuksiin. Neljännesvuosisata myöhemmin he liittyivät Beuronin kongregaatioon. Suurehko luostari on ehtinyt perustaa jo toisenkin; tytärluostari sijaitsee Engelthalissa, lähellä Mainzia.

Yli viiden vuoden ajan melkein kuudenkymmenen nunnan luostariyhteisöön on kuulunut suomalainen sisar **Mechthild**. Tapaan hänet ensimmäisenä arkipäivänä juhlallisten luostarilupausten jälkeen pienessä keskusteluhuoneessa luostarin portilla.

Keskustelu menee pian pyhän Benedictuksen 500-luvulla kirjoittamaan sääntöön, jota hän luonnehtii “aina ajankohtaiseksi”. Sen mukaisesti hän on edellisenä päivänä luvannut pysyvyyttä, luostarillista elämäntapaa ja kuuliaisuutta koko maanpäällisen elämänsä ajaksi. Köyhyys sisältyy säännön mukaan “luostarilliseen elämäntapaan”. Latinaksi tämä on *conversio morum*, tapojen kääntymys.

Elämää keskinäisessä rakkaudessa

“Benedictuksen luostarisäännössä kaikkea on järkevässä määrin. Äärimmäisyydet eivät kuulu elämäämme. Joka aamu ja joka hetki tahdomme sen sijaan aloittaa uudestaan elämämme kristittyinä. Näinhän me lupaammekin: katsoa aina eteenpäin”, sanoo sisar Mechthild, joka itse on suomentamassa luostarisääntöä latinasta.

Luostarilupaukset perustuvat jokaisen kristityn kasteen kutsumukselle, kutsumuksista suurimmalle. Benediktiinit ymmärtävätkin lupauksensa ennen kaikkea kasteen kutsumusta tukevina. Tämän osoittavat myös juhlallisten lupausten messussa esitetyt kysymykset ja siinä lauletut antifonit.

“Itämaan tietäjät antoivat ihmiseksi tulleelle Jumalan Pojalle arvokkaimmat lahjoistaan. Me, jotka jo kasteen kautta olemme Jumalan omia, annamme hänelle itsemme luostariyhteisössä kokonaan. Se on lahja meiltä, joille Jumalan rakkaus on kaikki kaikessa. Vain hänen armostaan joku voi saada kutsumuksen tulla tänne ja elää täällä onnellisena”, sisar Mechthild korostaa.

Pyhä Benedictus painottaa luostarisäännössään yhteisön keskinäistä rakkautta; Kristusta tulee rakastaa kanssaihmisissä ja huolehtia toisen hyvästä “enemmän kuin omastaan”. Benediktiinit tahtovat olla luostariyhteisö, missä Jumalan laupeutta ei koskaan epäillä toisten eikä oman itsensä kohdalla, vaan se on kristillisen toivon perusta.

Juhlallinen liturgia puhuttelee

Tästä armosta ja toivosta Herstellen benediktiininunnat laulavat yksinkertaisen kauniissa kirkossaan seitsemän kertaa päivässä, kun he kokoontuvat hetkipalveluksen viettoon kirkon tilavaan kuoriin. Psalmeista ja Raamatun lukukappaleista koostuva hetkipalvelus lauletaan luostarissa useimmiten saksaksi, tosin joskus myös latinaksi - silti aina gregoriaanisesti.

Pyhä messu ja benediktiinien oma, tavanomaista vanhempi ja laajempi hetkipalvelus ovat luostarissa rukouksen tärkeimmät kulmakivet. Pyhän Benedictuksen mukaan mitään maallista ei saa asettaa

mutta sinä olet Kristuksen

liturgista elämää tärkeämmälle sijalle. Kirkkovuosi eletään syvällisesti.

"Sille mikä on tärkeintä, antaa kaikkensa", sisar Mechthild selittää syyn luostarin rikkaaseen liturgiseen elämään.

Liturgiassa psalmeilla on keskeinen sija. On vaikeaa edes kuvitella, missä määrin 60-70 vuotta luostarissa päivittäin monta kertaa psalmeja laulaneet nunnat ovat saattaneet syventyä psalmien kristologiseen sanomaan ja sisältöön. Uuden sisaren mukaan psalmit elävät niitä säännöllisesti rukoileville; ne tempaavat mukaansa pelastushistorian ja oman pelastuksemme sydämeen.

"Laulaessani kärsimyspsalmeja löydän itseni rukoilemasta niiden ihmisten puolesta, jotka juuri silloin kärsivät; kuinka paljon psalmit puhuivatkaan viime syksyn tapahtumien aikoihin! Kuningaspsalmeja taas laulamme valmistautuessamme viettämään riemulla Jeesuksen Kristuksen ylösnousemusta sunnuntaina. Näin psalmien kautta liturgia sulkee sisäänsä koko Kristuksen kirkon salaisuuden", sisar Mechthild kuvaa.

Luostarin hengellistä elämää ja sen ulkopuolisia asioita johtaa abbedissa, käytännön asioita taas priorinna. Kappalaisena on jo pitempään toiminut yli 92-vuotias benediktiinimunkki.

Vaikenemisen taito

Sisar Mechthildin mukaan pyhä liturgia ikään kuin säteilee koko luostarielämään ja kantaa sitä. Niinpä kirkkovuoden ajat näkyvät myös aterioilla, joista liturgian tavoin ei saa olla pois. Eukaristian ja aterian läheinen suhde oli tärkeää pyhälle Benedictukselle, jonka mukaan toisten palveleminen aterioilla on "työtä, jossa rakkaus kasvaa". Sisaret aterioivat yhdessä, vaikkakin hiljaisuudessa, sillä benediktiiniluostareissa puhutaan vain silloin, kun se on välttämätöntä.

Aterioiden yhteydessä joku sisarista lukee vuorollaan ääneen ajankohtaisia asiakirjoja, kirjallisuutta tai matkakertomuksia. Niiden päätteeksi abbedissa lukee vielä lyhyesti Raamatusta tai pyhän Benedictuksen säännöstä. Raamattua luetaan järjestyksessä: Sananlaskujen kirjan lukukappaleet ovat kuulemma varma merkki kesästä.

"Vaikeneminen on tärkeää, mutta perjantaisin pääsiäisajan ulkopuolella vaikenemme vieläpä erityisellä tavalla. Lieneekö tämä merkki kyvystämme tavanomaiseen vaikenemiseen", sisar Mechthild naurahtaa.

Markus Mäkelä

Benediktiinisisar Mechthild iloitsee ottaessaan vastaan onnitteluja annettuaan juhlalliset luostarilupaukset Saksan Herstellessä 3.2.2002.

Markus Mäkelä

Ota minut vastaan sanasi mukaan ja minä elän; älä saata minua häpeään toivossani.

Tosin luostarissa on myös lähes päivittäin puolen tunnin yhteinen keskustelutuokio ja kerran kuukaudessa itse kukin on vapaa työtehtävistä ja saa rukoilla hetkipalveluksen yksityisesti. Maailman tapahtumia seurataan säännöllisesti.

"Rukoile ja tee työtä"

Aina vaikeneminen ei onnistu työtehtävien takia. Nimenomaan työ on rukouksen ohella toinen benediktiinien elämän peruspilareista. Kaikki kynnelle kykenevät sisaret tekevät työtä: eräät puutarhassa, toiset vierasmajassa, kolmannet keittiössä - sisar Mechthild toistaiseksi luostarin kirjakaupassa.

Vakituisen työn lisäksi jokaisella on muita työtehtäviä. Luostarissa on vain vähän palkattua työvoimaa. Huomattava apu ovat varsinkin kesäisin tulevat *au pair* -tytöt, jotka muun muassa auttavat muurien sisälle jäävän puutarhan hoitamisessa. Eräät au paireista päätyvät lopulta vähintään puoli vuotta kestävän postulanttiajan jälkeen kahden vuoden novisiaattiin. Näin kävi myös Mechthildille, joka oli vieraillut muissakin luostareissa. Ajalliset luostarilupaukset kestivät kolme vuotta.

" Lopulta oikean luostarin tunnistaa. Voisi kai sanoa, että Jumala on paikan jo valinnut. Se täytyy vain itse löytää tai antaa Jumalan johtaa sinne", sisar pohtii.

Tapaamiseemme varattu aikaa lähestyy loppuaan ja sisar Mechthildiä odotetaan luostarin suljetun klausuurin puolelle. Sisarta kiehtoo pyhän Benedictuksen ajatus siitä, että ihminen voi kasvaa vain silloin, kun hän on juurtunut jonnekin. Jumalan valtakunnan täyttymyksen odotus aikojen lopussa on kasvamista siihen tässä ajassa ja hetkessä, sillä tuo valtakunta alkaa todellisena jo täällä.

Hän on saanut oman luostarinimensä tällaisen "juurtuneen" pyhän mukaan: pyhä Mechthild Magdeburgilainen oli 1200-luvun mystikko.

Poistuessamme keskusteluhuoneesta mieleeni palautuvat edellispäivän juhlallisten lupausten yhteydessä apotin sisarelle lausumat sanat: "Kanna pyhää huntua ja tiedä: kaikki on sinun, mutta sinä olet Kristuksen... Ota vastaan toivon seppele. Pidä kiinni siitä, mitä sinulla on, sillä Herra tulee pian."

Tuntia myöhemmin sisar Mechthild poistuu kuorista keskipäivän kuudennen hetken palveluksen jälkeen muiden nunnien tapaan pareittain kulkueessa niin, etten ehdi erottaa häntä joukosta.

TTV/KATT

Ora et labora!

Rukoile ja tee työtä!

Sääntökuntalaiset Pyhän Marian kirkossa

Helmikuun ensimmäisenä sunnuntaina vietettiin Pyhän Marian kirkossa Helsingissä tavanomaista juhlavampi piispanmessu. Paikalla oli runsaasti sääntökuntalaisia maan eri puolilta, ja Marian seurakunta pääsi todistamaan myös piispamme Józef Wróbelin SCJ vastaanottamaa sääntökuntalaisten lupausten uusimista.

Piispamme **Józef Wróbel** SCJ käsitteli täpötäyden Mariankirkon saarnassaan tilanteeseen sopivasti kuuliaisuuden merkitystä kristityn elämässä. Hän muistutti suuntauksista, jotka haluavat nostaa ihmisen omat mieltymykset jopa kirkon opetusta tärkeämmiksi.

Piispa muistutti, että kirkkoa ja sen palvelijoita ei ole jätetty seurakuntiinsa tyhjin käsin, vaan heillä on opettamisen armolahja. Siksi jokaisen katolilaisen tulee suhtautua kirkon opetukseen vakavasti. Hänen on noudatettava tinkimättä omatuntonsa ääntä, mutta omatuntoa on jatkuvasti koulutettava, ja se tehtävä on uskottu kirkolle.

Sääntökuntalaiselle kuuliaisuus merkitsee vieläkin enemmän kuin maallikolle, kuuluuhan se niihin pyhiin lupauksiin, jotka jokainen sääntökuntalainen antaa.

Kuuliaisuutta ja työntekoa, siinäkö sääntökuntalaisen elämä? Onko kuuliaisuus rasite vai rikkautta, mistä löytyy sääntökuntalaisen elämän ilo?

Kysyimme tätä kahdelta messuun osallistuneelta sisarelta, Kalleimman veren sisar **Theresa Jezliltä** CPPS Tampereelta ja Jeesuksen pikkusisar **Leilalta** Piikkiöstä.

Sisar Theresa on koulutukseltaan opettaja, mutta tällä hetkellä hän on seurakunnan tehtävissä. Päivään kuuluu siis paljon erilaisia asioita. Lisäksi hän on vielä hiippakunnan keskusrekisterin hoitaja.

Sisar Theresa kokee saavansa rekisterityöstä paljon myös henkisesti, koska se säilyttää paikallista pelastushistoriaa. Työ on jopa jännittävää.

Pelastushistoria silmien edessä

”Kun katson kuolleiden rekisteriä, iloitsen nähdessäni kuinka paljon katolinen kirkko on antanut Suomenmaahan. Meitä on suomalaisia ja myös ulkomaalaisia, saksalaisia panimomestareita, sveisiläisiä meijeristejä, muusikkoja puoladsta ja unkarista, tehtaililijoita ranskasta, italiasta lelun- ja jäätelöntekijöitä”, sisar Theresa sanoo.

”Vaikka olemme pieni ryhmä olemme antaneet tähän yhteiskuntaan paljon.”

Hän vastaa seurakunnassa lisäksi siivoamisesta ja uskononopetuksesta ja auttaa lisäksi valmistamaan liturgiaa. Mutta ennenkaikkea hän kohtaa ihmisiä. Se kuulostaa rikkaalta elämältä.

”Sitä se on. Mutta pääasia on rukous. Tärkeintä ei ole se, mitä teemme vaan se, mitä olemme: olemme välittämässä Jeesuksen jatkuvaa länsäoloa maailmassa”, sisar Theresa sanoo.

Sisar Leila puolestaan työskentelee kehitysvammaisten hoitolaitoksessa vaikeasti vammaisten ohjaustyössä. Hän pitää tehtävänään tuoda elämää ja elämänkokemuksia niille, jotka eivät voi niitä muuten itse hankkia.

”Päivässäni on rukouksen hetkiä sekä kappelissamme että silloin kun olen lähellä vaikeavammaista ihmistä”, sisar Leila miettii.

”Sillä haluan sanoa, että rukous ja läsnäolo työssä kulkevat käsi kädessä.”

Vaikeavammaisten parissa kaikki muut työntekijät ovat tavallisia suomalaisia ihmisiä, jotka tietävät sisarista äärimmäisen vähän – ja senkin värittyneenä. Siksi Jeesuksen pikkusisarten työ on yksi tapa näyttää sääntökuntaelämän rikkaus muille ihmisille.

”Kohtaamme paljon ihmisiä ja meillä on yhteyksiä koko maailmaan. Emme pelkää ihmiselämän varjopuolia”, sisar Leila sanoo.

Itse asiassa juuri niistä hän kokee saavansa iloa.

”Juuri vaikeavammaiset tuovat ihmisarvon rikkautta minun elämääni. Se ei tarkoita kärsimyksen ihannointia vaan sitä, että eivät kaikki ole rikkaita, kykeneviä ja aikaansaavia. Ihminen on ihminen omissa rajoituksissaan, ja päivän huippuhetki on nähdä hymy vaikeavammaisen kasvoilla kun olen kohdannut hänet.”

Entä kuuliaisuus? Piispan sanat ovat varmasti tuttuja molemmille sisarille ja moneen kertaan mietittyjäkin.

Kuuliaisuus vapauttaa palvelemaan

”Minulle kuuliaisuus on asenne. Yritämme kuulla Jeesuksen tarkoituksen joka hetki. Kuulemme sen monista lähteistä, ja niistä yksi todella tärkeä on kirkon opetus. On kuunneltava rukouksessa Jumalaa mutta on oltava valmis kuulemaan se vaikka sanomalehdestä tai puhelimessakin”, sisar Theresa sanoo.

”Ajattelin, että kuuliaisuuden ydin tuli esiin tämän päivän lukukappaleessa: Katso, minä tulen tekemään sinun tahtosi. Se tarkoittaa Jumalan tahdon tekemistä omassa elämässä. Se ei ahdista vaan vapauttaa minut tekemään velvollisuuteni toiselle ihmiselle”, sisar Leila sanoo.

”Me haluamme usein rakentaa kirkon ja Jumalan kuvan oman mittapuumme mukaan, mutta se ei käy niin. Siitä tulee niin pieni, että sinne ei mahdu Jumalaa eikä toisia ihmisiä.”

Sisar Teresa toteaa, että käskyt ovat toisaalta raamit, mutta niiden sisällä on hyvin suuri vapaus. Moni katolilaiseksi tullut huomaa sen, että niiden puitteissa on paljon vapautta ja turvallisuutta. Ensimmäinen käsky on, että älä pidä muita jumalia, ja sitä omien kuvien rakentaminen on.

Sisar Leila nyökkää: ”Siinä on Luojan ja luodun välinen ero.”

Olli Orkoneva

Olli Orkoneva

Sisaret Leila (2. vas.) ja Theresa (3. vas.) sääntökuntajuhlassa.

Artikkeleita

Sisar Fulgentia 60 vuotta luostarissa!

Kuusikymmentä vuotta sitten **sisar Fulgentia** lähti kotoaan Jeesuksen pyhän sydämen luostariin Hollannissa. Alku ei ollut helppoa, koska oli sotaaika ja saksalaiset olivat ottaneet luostarin päärakennuksen käyttöönsä. Kun luostari vähän myöhemmin paloi, sisarten oli ajoittain pakko nukkua yönsä puutarhassa.

60 vuotta myöhemmin sisar Fulgentia asuu uudelleen Hollannissa. Luostari on eri paikkakunnalla kuin alussa, ja olot ovat mukavampia, turvallisempia. **Leena Kangas** ja sisar **Theresa Jezl** CPPS vierailivat Rosmalenissa viettääkseen sisar Fulgentian 60. vuosipäivää luostarissa.

Juhlamessu oli hieno ja lämmin. Puhuttiin Suomen kauneudesta - sen metsistä ja järvistä - ja siitä, kuinka sisar Fulgentia ei usein ehtinyt nauttia niistä keittiötyönsä vuoksi. Mieleen tuli kuitenkin se kauneus, jonka sisar Fulgentia itse loi työnsä kautta Suomessa: puhtaat, kodikkaat ympäristöt, ystävälliset, lämpimät vastaanotot tuttaville ja vieraille, tuhannet pienet tavat muiden ilahduttamiseksi.

Yhdessäolo messun jälkeen oli kuin iloinen sukukokous. Monet pyhän sydämen sisaret, jotka olivat palvelleet Suomessa, olivat läsnä. Jotkut ottivat Suomen vieraat niin lämpimästi vastaan, että kivipatsaskin sulaisi.

Sisar Fulgentia iloitsi suuresti niistä tervehdyksistä, jotka hän sai Suomesta. Koko Suomi, mutta varsinkin oma hiippakuntamme, pysyy hänen sydämessään ja rukouksissaan.

SISAR THERESA JEZL CPPS

Viereisessä kuvassa: Fulgentia, Leena Kangas, Aldegonda, Theresa (tak. vas.); Joanita, Martina, Simplicitas, M. Sacrata, M. Magdalena.

Piispamme saarna sääntökuntajuhlassa 3.2.

Mitä hyödyttää ihmistä, jos hän voittaa omakseen koko maailman mutta menettää sielunsa?

Rakkaat sääntökuntasisaret! Rakkaat sisaret ja veljet!

Saimme tänään kuulla evankeliumista (Matt. 5:1-12a) tutun tekstin autuaaksi julistuksesta. Siitä kertova vuorisaarna on Jeesuksen ensimmäinen suuri ohjelmallinen puhe Matteuksen evankeliumissa. "Julistaa autuaaksi" merkitsee samaa kuin "julistaa onnelliseksi" tai "täysin onnelliseksi". Siinä ei ole kyse ainoastaan toteamuksesta vaan myös lupauksesta, joka rohkaisee kutsumalla tietynlaisiin tekoihin. Niinpä kaikki autuaaksi julistukset sisältävät huomattavan suuria vaatimuksia: "Autuaita ovat hengessään köyhät; autuaita ovat murheelliset; autuaita ovat ne, jotka eivät käytä väkivaltaa; autuaita ovat ne, joilla on vanhurskauden nälkä ja jano; autuaita ovat armeliaat; autuaita ovat puhdassydämiset".

Nykyaikaiselle elämäntavalle ja ajattelutavalle samoin kuin myös muutamille nykyajan filosofian ja psykologian virtauksille autuaaksi julistukset ovat käsittämättömiä ja oikeastaan naiiveja. Nämä virtaukset opettavat, ettei kärsimyksen ja surun ihannointi johda autuuteen vaan itsepiinaan ja että se voi tehdä sairaaksi. Lisäksi ne esittelevät monia tapauksia muka osoittaakseen, että liian suuri armeliaisuus on usein henkistä heikkoutta tai että liian suuri rauhallisuus on merkki terveen hyökkäysmielisyyden, itsekkyyden ja vahvan minän puuttumisesta. Niiden mukaan tämän seurauksena voi olla inhimillistä kypsymättömyyttä, arvotonta henkistä riippuvuutta toisista ja masennusta. Tällaiset filosofit väheksyvät Nietzschen tavoin ylipäänsä myöntyväisyyttä ja armeliaisuutta pitäen niitä ihmisen oman heikkouden osoituksina.

Tämänkaltaista ajattelutapaa eivät edusta vain muutamat nykyajan ihmiset, vaan myös monet katolisen kirkon jäsenet. Yksilöllisyyttä ja yksityisyyttä ihannoidaan. Kaikenlainen arvovalta torjutaan. Halutaan elää ilman rajoituksia, ilman vakiintuneita kieltoja tai käskyjä, ilman suurta rasitusta. Myöskään mitään yleistä kirkon opetusta ei haluta hyväksyä. Niin piispan kuin paavin ja kirkolliskokousten pitäisi oikeastaan olla sanomatta mitään. Heillä ei ole mitään erityistä armolahjaa, ei valtaa oppiin eikä oikeutta uskonopilliseen tai moraaliseen totuuteen. He kaikki erehtyvät. Lopulta Jeesuksen Kristuksen evankeliumillakaan ei ole enää mitään arvoa. Se kuuluu vanhaan perinteeseen, se on vanhanaikaista eikä sovi nykykulttuuriin. Sen enempää merkitystä ei ole myöskään kirkon perinteellä tai katekismuksella. Ihmiset kuuntelevat mieluummin sellaisia vääriä filosofeja, teologeja ja saarnaajia, jotka tulkitsevat käytännöllisesti katsoen kaiken, Raamatunkin, omalla tavallaan ja asettavat siten omat yksityiset mielipiteensä Jumalan sanan yläpuolelle.

Olli Orkoneva

Mitä yhteistä on vahvaa minää ja yksilöllisyyttä ihannoivilla nykyajan sosiaalifilosofeilla ja -psykologeilla sekä kirkon vapaamielisillä teologeilla ja saarnaajilla, jotka haluavat luopua kaikista kirkon opetukseen liittyvistä käskyistä, torjua kaiken rasituksen ja poistaa elämästä kaikki vaikeudet? Molemmat haluavat tehdä ihmisen vapaaksi ja onnelliseksi.

Tämä herättää kuitenkin perustavaa laatua olevia kysymyksiä: onko täydellisen onnen saavuttaminen mahdollista? Miten ihminen voi saavuttaa tämän onnen? Mitä on tosi onni?

Joku voisi vastata; ollakseen onnellinen tarvitaan vain rahaa, kaunis talo, loistoauto, pitkiä lomamatkoja etelän lämpimään, hyvää terveyttä, onnistunut avioliitto, älykkäitä lapsia, työmenestystä, loistava ura ja niin edelleen.

Elämä todistaa, ettei hyvinvointi aina tuo ihmisille onnellisuutta. Jos joku on sairas, mitä hänelle silloin merkitsevät talo, lomat, avioliitto, lapset, ura. Mitä kuoleman hetkellä kaikki omaisuus merkitsee etenkin, jos se on hankittu väärällä tavalla? Mitä merkitsee aineellinen hyvinvointi, jos huono omatunto soimaa? Mitä merkitsevät kaikki elämän ilot, kun ajattelee, että kerran kaiken täytyy päättyä. Mitä kaikki rikkaus merkitsee, jos on unohtanut elämässä Jumalan ja hänen käskynsä?

Entä kun katsomme asiaa toiselta puolen: voiko jokainen epäonnistuminen ajan mittaan tehdä ihmisen onnettomaksi? Eikö kannattaisi mieluummin totella Jumalaa, täyttää henkilökohtaiset ja yhteiskunnalliset tehtävänsä, luopua pahasta, jos saisi rauhan sydämeen? Ja mikä tärkeintä: eikö mieluummin kannata sietää vähän vaikeuksia ja epämukavuutta, jos usko Jumalaan sitä vaatii, kuin kadottaa ikuisen elämän?

Miten kauniita esimerkkejä tällaisesta uskosta ja todellisesta onnesta voimme kaan löytää historiasta. Raamattu ja kirkkohistoria tarjoavat meille niin monia pyhimyksiä ja marttyyreja, jotka ovat sankaruuteen asti täyttäneet Jumalan tahdon. Makkabealaisten toinen kirja kertoo marttyyriudesta, jota seitsemän veljestä ja heidän äitinsä osoittivat, kun he eivät halunneet rikkoa Jumalan lakia. Äidin täytyi katsella, kun hänen poikansa kidutettiin kuoliaiksi. Silti hän pyysi kaikilta pojiltaan, myös nuorimmaltaan: "Poikani, armahda minua, joka yhdeksän kuukautta olen sinua kantanut kohdussani ja imettänyt sinua kolme vuotta ja kasvattanut ja hoitanut sinua (...). Minä pyydän sinua, lapseni, luo silmäsi ylös taivasta kohti ja maahan (...). Älä pelkää tätä pyöveliä, vaan osoittaudu veljiesi arvoiseksi ja käy rohkeasti kuolemaan, että minä saisin sinut yhdessä veljiesi kanssa takaisin, kun armahduksen aika tulee" (2. Makk. 7: 27-29).

Jeesus Kristus itse opettaa aivan samaa: "Jos joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua. Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka elämänsä minun tähteni ja evankeliumin tähden kadottaa, on sen pelastava. Mitä hyödyttää ihmistä, jos hän voittaa omakseen koko maailman mutta menettää sielunsa? Millä ihminen voi ostaa sielunsa takaisin?" (Mark. 8: 34-37). Toisessa kohdassa hän sanoo: "Menkää sisään ahtaasta portista. Monet menevät avarasta portista ja laveaa tietä, mutta se vie kadotukseen. Miten ahdas onkaan se portti ja kapea se tie, joka vie elämään, ja vain harvat löytävät sen!" (Matt. 7: 13-14).

Rakkaat sisaret ja veljet! Nykyaikana henkilö, joka ymmärtää ja toteuttaa evankeliumin vaatimukset näin jyrkästi, joutuu hyvin usein pilkan kohteeksi. Paavia, piispoja, pappeja, teologeja, sääntökuntalaisia ja maallikkoja, jotka pysyvät uskollisina evankeliumille ja elävät sen todeksi, pidetään hyvin usein vanhoillisina ja kiihkoilijoina. Kuitenkin juuri näille kristityille Jeesus Kristus osoittaa lopullisen autuuden ja lupaa todellisen onnen: "Autuaita olette te, kun teitä minun tähteni herjataan ja vainotaan ja kun teistä valheellisesti puhutaan kaikkea pahaa. Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä palkka, jonka te taivaissa saatte, on suuri" (Matt. 5: 11-12a). "Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Te saatte nyt periä valtakunnan, joka on ollut valmiina teitä varten maailman luomisesta asti" (Matt. 25: 34). Aamen.

+ JÓZEF WRÓBEL SCJ
HELSINGIN PIISPA

Hiihtolomalla Stella Marisissa

Etelä-Suomen koululaisten hiihtolomalla 16.-23.2 järjestettiin perinteiseen tapaan leiri Stelliksessä. Osanottajia oli tänä vuonna huikea määrä: 32 5-12 v. lasta ja 11 13-17 v. isosta sekä 5 aikuista ohjaajaa. Vaikka paikka oli tuttu monelle kesäleireiltä tuo talvi aina uusia ulottuvuuksia ja haasteita mukanaan. Ilma oli leuto eikä lunta juuri riittänyt pulkkamäkeen. Avuksi otettiin kesäpelejä ja -leikkejä kuten ultimate frisbeellä, polttopallo, lipunryöstö jne.

Koska leiri osui paastonaikaan, rukoiltiin ristintietä kaksi asemaa päivässä. Sunnuntaita juhlistettiin täytekakulla. Messua vietettiin kolme kertaa. Monelle lapselle messu alatalossa oli uusi ja erilainen kokemus. Isä Kazimierz ilahdutti lisäksi lapsia ja aikuisiakin maittavilla tuliaisillaan. Marian kunniaksi järjestettiin kynttiläkulkue. Se päätyi hiljaisuuteen neitsyt Marian patsaalle, jonka ääreen lapset saivat asettaa kynttilänsä. Iltoja vietettiin nuotiolla, saunassa, pelien ja leikkien parissa. Talviolympialaisia kisailtiin Salt Lake Cityn ohella myös Stelliksessä. Karkkipäivä ja olympialaisten palkintojenjako ovatkin aina leirin kohokohtia. Viimeistä iltaa juhlittiin discossa. Jälleen kerran todettiin, että Stella Maris tarjoaa upeat puitteet turvalliseen ja mukavaan yhdessäoloon sekä kosketuksen elävään katoliseen uskoon. Lasten omat kommentit leirin parhaista asioista: kaverit – uudet ja vanhat, pelit, leikit ja lumi. Pientä paaston ajan kilvoittelua toi selviäminen ilman TV:tä ja tietokone- yms. pelejä.

Leireillä kasvamme niin isot kuin pienet kristittyinä. Opimme kohtaamaan erilaisia ihmisiä ja huomioimaan toisia. Vanhempien lasten huolenpito nuoremmista on aitoa. Kukaan ei jää yksin ja kaveria pyritään tukemaan. Riidat sovitaan anteeksipyynnöllä.

Irene Alvarez

Manuel Airava

Lukijoilta/ Kysy papilta

Tällä palstalla toivomme lukijoittemme tuovan esille rakentavia mielipiteitään sekä käyvän keskustelua katolisen uskonsa todeksi elämisestä. Lisäksi palstalla voidaan esittää kysymyksiä, joihin joku asiantunteva hiippakuntamme pappi vastaa.

Kirjoitukset tulee toimittaa kirjekuoressa Fidesin toimitukseen. Kuori merkitään tunnuksella “mielipide” tai “kysymys”. Mielipiteitä ei julkaista ilman kirjoittajan nimeä eikä niitä palauteta. Toimitus varaa oikeuden mielipiteiden lyhentämiseen.

Santa Maria sopra Minervan tunnelmissa Mikkelissä

Mikkelin luterilaisen piispan **Voitto Huotarin** kutsusta piispamme **Józef Wróbel** SCJ vieraili viikonloppuna 26.-27. tammikuuta Mikkelin luterilaisessa hiippakunnassa. Tarkoituksena oli antaa piispallemme mahdollisuus tutustua henkilökohtaisesti luterilaiseen hiippakunta- ja seurakuntaelämään.

Vierailu oli suuri tapahtuma, joka muistutti talvi-heikin ekumeenista juhlaa Rooman *Santa Maria sopra Minerva* -kirkossa. Siellähän vuorovuosin luterilainen piispa ja oma pappimme tai piispamme viettää jumalanpalvelusta tai messua, saarnaa ja siunaa.

Tämä erossa olevien veljien siunaaminen pyhän kommuunion yhteydessä oli sangen liikuttava hetki erityisesti piispamme viettämässä katolisessa messussa, joka piispa Huotarin toivomuksesta oli tällä kertaa itse Mikkelin tuomiokirkossa eikä sen kryptassa. Siellä uskollinen, pieni katolilaisten joukko on kokoontunut pyhää messua varten jo monien vuosien ajan.

Tavallista suurempi joukko omia seurakuntalaisiamme Mikkelistä ja sen laajasta ympäristöstä, jopa Savonlinnasta ja Jyväskylästä oli saapunut paikalle, puhumattakaan niistä luterilaisista, jotka yhdessä piispansa kanssa osallistuivat pyhään messuun.

Paikallinen suntio oli pannut alttarille seitsemän kynttilää, niin kuin oikeaan piispanmessuun kuuluukin. Urut soivat juhlallisesti ja kannustivat laulujamme. Piispa Józef puhui käntymyksen armosta ja anteeksiantamuksen edellytyksestä kasvamisellemme yhdeksi Jumalan ja toistemme kanssa. Pyhän kommuunion jakamisen yhteydessä piispamme siunasi erossa olevia veljiä ja sisaria, jotka tulivat oman piispansa kanssa sitä pyytämään.

Koko matkan ajan tuomiorovasti **Simo Salo** kulki piispamme läheisyydessä ja käänsi hänen puheitaan huolellisesti suomeksi.

Mikkelissä piispamme vietti piispuutensa ensimmäistä syntymäpäivää. Hän otti asian itse esille puheessaan todeten, että hänet vihittiin tasan vuosi sitten 27.1. luterilaisessa Johanneksen kirkossa Helsingissä. Nyt, vuotta myöhemmin, hän vietti juhlamessunsa taas luterilaisessa kirkossa. Näyttää siltä, että ekumenialla on kin hänen sydämessään erikoinen paikka.

Kirkkokahveilla toivottiin piispa Józefille vielä monia armorikkaita vuosia, oman kielensä mukaan ainakin sataa.

Isä Frans Voss SCJ

Frans Voss SCJ

Piispa Huotari ja oma piispamme poistumassa jumalanpalveluksesta. Helmikuun puolivälissä piispamme teki vastaavanlaisen matkan Kouvolaan ja Lappeenrantaan.

Helsingin Tuomiokirkon 150-vuotisjuhlilla esitettiin Mendelssohnin Paulus-oratorio. Mendelssohn kokosi tekstin teologiystävänsä Julius Schubringin kanssa. Teoksessa on yhtymäkohtia säveltäjän oman elämän kanssa, sillä hän oli syntyperältään juutalainen, mutta kastettiin 7-vuotiaana. Tämä juutalaisuuden ja protestanttisuuden suhde askarrutti hänen mieltään. Teos perustuu Apostolien tekoihin. Alussa kuvataan ensimmäisen kristityn marttyyrin Stefanoksen kohtaloa. Yksi vainoajista on juutalainen Saul Tarsolainen. Tiellä Damaskokseen Jeesus ilmestyy Saulille, joka menettää näkönsä kolmeksi päiväksi ja kokee kääntymyksen. Saulista tulee Paavali, ja hän alkaa työn kristinuskon levittäjänä (teosesittely). Onnea Tuomiokirkko ja Cantores Minores-kuoro!

CM-kuorolainen, 7 v.

HÄNEN PYHYYTENSÄ

PAAVI JOHANNES PAAVALI II:N

VIESTI PAASTOA VARTEN VUONNA 2002

"Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa" (Matt. 10:8)

Rakkaat veljet ja sisaret,

1. Olemme valmistautumassa paaston tiellä vaeltamiseen, joka johdattaa meidät viettämään juhlallisesti uskon keskeisintä salaisuutta: Kristuksen kärsimyksen, kuoleman ja ylösnousemuksen salaisuutta. Valmistaudumme elämään sitä suotuisaa aikaa, jonka kirkko tarjoaa uskoville, jotta he voisivat mietiskellä rukouksessa Herran ristillä täyttämää pelastustyötä. Taivaan Isän pelastussuunnitelman vei täyttymykseen hänen ainosyntyisen Poikansa vapaa ja täydellisenä annettu lahja meille. "Kukaan ei riistä minulta elämääni, itse minä sen annan pois" (vert. *Joh.* 10:18), Jeesus julistaa, eikä jätä epäilystäkään siitä, että hän itse päättää uhrata oman elämänsä maailman pelastuksen tähden. Näin suuren rakkauden lahjan vahvistukseksi Vapahtaja lisää: "Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta" (*Joh.* 15:13).

Paasto, joka on kaitselmuksen meille antama aika kääntymystä varten, auttaa meitä mietiskelemään rukouksessa tätä rakkauden hämmentävää salaisuutta. Se merkitsee paluuta uskomme juurille, sillä lunastuksen mittaamatonta armoa mietiskellessämme emme voi olla huomaamatta kaikkea sitä, mitä meille on annettu Jumalan omasta aloitteesta, joka on täynnä rakkautta. Voidaksemme mietiskellä tätä pelastuksen salaisuuden näkökohtaa, olen valinnut tämän vuoden paastoviestin aiheeksi Herran sanat: *"Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa"* (*Matt.* 10:8).

2. Jumala on vapaasti antanut meille Poikansa: kuka olisikaan voinut ansaita tällaisen etuoikeuden? Pyhä Paavali sanoo: "Kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta, mutta saavat hänen armostaan lahjaksi vanhurskauden" (*Room.* 3:23-24). Rakastaessaan meitä loputtomalla armahtavaisuudellaan Jumala ei sallinut synnin ihmiselle langettaman syvän eron olla esteenä itselleen. Armollisesti hän kumartui alas omaan haavoittuvaisuuteemme tehden siitä syyn rakkautensa vuodattamiseen uudella ja entistä ihmeellisemmällä tavalla. Kirkko ei lakkaa julistamasta tätä loputtoman hyvyyden salaisuutta ylistäen Jumalan vapaata valintaa ja tahtoa, hänen, joka ei tahtonut tuomita ihmistä, vaan ottaa hänet takaisin yhteyteensä.

"Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa" . Nämä evankeliumin sanat kaikukoot jokaisen kristillisen yhteisön sydämessä katumuksen toiviovaelluksella kohti pääsiäistä. Johdattakoon paasto, joka palauttaa mieliimme Herran kuoleman ja ylösnousemuksen salaisuuden, kaikki kristityt ihmettelemään sydämissään tällaisen lahjan suuruutta! Olemme todella saaneet lahjaksi! Eikö koko olemassaoloamme leimaakin Jumalan laupeus? Elämän alku ja sen ihmeellinen kehitys ovat lahja. Ja koska elämä todella on lahja, sitä ei voida koskaan pitää pelkästään yksilön omana tai yksityisomaisuutena, vaikka elämän laadun parantamiseksi nykyään käytettävissämme olevat mahdollisuudet saattavat saada meidät ajattelemaan, että ihminen olisi elämän "herra". Itse asiassa lääketieteen ja bioteknologian saavutukset voivat joskus saada ihmisen pitämään itseään omana luojanaan ja sortumaan kiusaukseen sormeilla "elämän puuta" (*1. Moos.* 3:24).

Tässäkin on syytä toistaa, ettei kaikki teknisesti mahdollinen ole moraalisesti hyväksyttävää. Tieteellinen työ, jonka päämääränä on elämän laadun saattaminen ihmisarvoa vastaavaksi, on ihailtavaa. Silti koskaan ei saa unohtaa, että ihmiselämä on lahja, joka pysyy arvokkaana silloinkin, kun sitä leimaavat kärsimys ja rajoittuneisuus. Elämä on lahja, joka tulee ottaa vastaan ja jota tulee aina rakastaa. Se on lahja, joka on saatu lahjaksi ja joka tulee käyttää lahjana toisten palvelemiseen.

3. Asettamalla silmiemme eteen meidän tähtemme itsensä Golgatalla antaneen Kristuksen esimerkin, paasto auttaa meitä ainutlaatuisella tavalla ymmärtämään, että hänessä elämä on lunastettu. Pyhän Hengen kautta Jeesus uudistaa elämämme ja tekee meidät osallisiksi jumalallisesta elämästä, joka vetää meidät Jumalan sisimpään elämään ja saa meidät kokemaan hänen rakkautensa meitä kohtaan. Tämä on ylevä lahja, jota kristityt eivät voi olla julistamatta ilolla. Pyhä Johannes kirjoittaa evankeliumissaan: "Ikuinen elämä on sitä, että he tuntevat sinut, ainoan todellisen Jumalan, ja hänet, jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen" (*Joh.* 17:3). Tätä kasteen kautta meille annettua elämää meidän tulee ruokkia elämällä sen mukaisesti niin yksilöinä kuin yhteisöissä rukouksen, sakramenttien viettämisen ja evankeliumista todistamisen kautta.

Koska olemme saaneet tämän elämän ilmaiseksi, meidänkin tulee antaa se ilmaiseksi veljillemme ja sisarillemme. Tätä Jeesus pyytää opetuslapsiltaan, kun hän lähettää heidät todistajikseen maailmaan: *"Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa"*. Ensimmäinen annettavista lahjoista on pyhän elämän lahja, joka todistaa ilmaiseksi saadusta Jumalan rakkaudesta. Olkoon paaston vaellus kaikille uskoville lakkaamaton kutsu syventyä tässä erityiskutsumuksessamme. Uskovina meidän tulee olla avoimia "lahjoittamisen" leimaavalle elämälle antamalla itsemme varauksetta Jumalalle ja lähimmäisellemme.

4. "Onko sinulla mitään", pyhä Paavali kysyy, "mitä et ole saanut lahjaksi?" (*1. Kor.* 4:7). Tämän tunnustamisesta nousee vaatimus rakastaa veljiämme ja sisariamme sekä antaa itsemme heille. Mitä enemmän he ovat hädänalaisia, sitä polttavampi on uskovan velvollisuus palvella heitä. Ehkäpä Jumala sallii puutteenalaisia olosuhteita, jotta toisia auttamalla voisimme oppia vapautumaan itsekeskeisyydestämme ja elämään aidosti evankeliumin rakkauden mukaisesti? Jeesuksen käsky on selvä: "Jos te rakastatte niitä, jotka rakastavat teitä, minkä palkan te siitä ansaitsette? Eivätkö publikaanitkin tee niin?" (*Matt.* 5:46). Maailma arvostaa oman edun ja voiton tavoittelun varaan rakentuvia ihmissuhteita, mikä vahvistaa itsekeskeistä elämännäkemystä, jossa liian usein ei ole mitään sijaan köyhille ja heikoille. Jokainen ihminen, jopa kaikkein lahjattomin, tulee sitä vastoin ottaa vastaan ja häntä tulee rakastaa omana itsenään välittämättä hänen lahjoistaan ja puutteistaan. Mitä suuremmat ovat ihmisten vaikeudet, sitä enemmän heidän tulee todellakin olla teoissa näkyvän rakkautemme kohde. Tämä on se rakkaus, josta kirkko lukemattomien rakenteidensa kautta todistaa kantaen vastuuta sairaista, yhteiskunnan laidalle joutuneista, köyhistä ja hyväksi käytetyistä ihmisistä. Tällä tavoin kristityistä tulee toivon apostoleita ja rakkauden sivistyksen rakentajia.

On hyvin merkittävää, että Jeesus sanoi: "Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa" silloin, kun hän lähetti apostolit levittämään pelastuksen evankeliumia, joka on hänen ensimmäinen ja tärkein lahjansa ihmiskunnalle. Kristus tahtoo valtakuntansa, joka on jo tullut lähelle (vert. *Matt.* 5:10-), leviävän hänen opetuslastensa ilmaiseksi tekemien rakkaudentekojen kautta. Tämän apostolit tekivät kristinuskon ensimmäisinä vuosina ja heidät kohdanneet näkivät heidän tuovan sanomaa, joka oli heitä itseään suurempi. Myöskin omassa ajassamme uskovien tekemästä hyvästä tulee merkki ja usein kutsu uskoon. Kun kristityt laupiaan samarialaisen tavoin vastaavat lähimmäistensä tarpeisiin, heidän apunsa ei koskaan ole pelkästään aineellista. Se on aina myös Jumalan valtakunnan julistamista ja kertoo elämän, toivon ja rakkauden merkityksen täyteydestä.

5. Rakkaat veljet ja sisaret! Olkoon meidän tapamme valmistautua elämään tämä paasto käytännön anteliaisuus veljistämme ja sisaristamme köyhimpiä kohtaan! Avaamalla sydämemme heille huomaamme entistä syvällisemmin, että toisille antamamme on vastauksemme niihin moniin lahjoihin, joita Herra alati antaa meille. Lahjaksi olemme saaneet, lahjaksi antakaamme!

Mikä olisikaan paastoa parempi aika antaa ilmaisen anteliaisuuden lahja, jota maailma niin kovasti tarvitsee? Jumalan rakkaus meitä kohtaan kantaa sisällään kutsun antaa omasta puolestamme itsemme toisille. Kiitän kaikkia niitä maallikoita, sääntökuntalaisia ja pappeja, jotka kaikkialla maailmassa antavat tämän rakkauden todistuksen. Tulkoon se todellisuudeksi kaikkien kristittyjen kohdalla, oli heidän elämäntilanteensa sitten mikä tahansa.

Olkoon Neitsyt Maria, puhtaan rakkauden ja toivon Äiti, opastajanamme ja tukenamme tällä paaston vaelluksella. Kaikille vakuutan sydämestäni muistavani teitä rukouksissani samalla, kun mielelläni annan jokaiselle teistä - erityisesti heille, jotka joka päivä uurastavat lähimmäisenrakkauden moninaisilla työkentillä - erityisen apostolisen siunaukseni.

Vatikaanissa, 4. lokakuuta 2001, pyhän Franciscus Assisilaisen muistopäivänä

JOHANNES PAAVALI II

Albertin palsta

ITALIAN SUURIMMAN iskelmätähden, **Minan**, uusin levy on aina mediatapahtuma. Viimeinen levy *Sconcerto Mina* oli yksi pääaihe Rai Unon uutislähetyksessä viime vuonna. Lisäksi tällä kaupallisella tv-asemalla eräs suurimmista Italian teleoperaattoreista, WIN, mainosti Minan uutta levyä tv:ssä ja lähetti internetissä kuvaa levytystilaisuudesta.

Mina valloitti italialaiset jo 1950-luvulla. San Remon festivaali oli läpimurto. Minan erityisasemasta iskelmämusiikissa kuvaavat seuraavat Louis Armstrongin sanat: "Hän on maailman paras valkoinen laulaja." Myös monet muut musiikkialan suuret nimet kuten Ella Fitzgerald ja Sarah Vaughan ovat ylistäneet Minaa. Ei ihmekään, sillä 50 vuoden aktiiviuran aikana kehittynyt ääni ja tulkintatapa ovat vertaansa vailla. Ääniala on kolme oktaavia.

Riemuvuonna 2000 Mina ylitti rajansa ja levytti ensimmäistä kertaa uskonnollista musiikkia levyllä *Dalla terra Mina*. Jäljittelemättömällä tyylillään hän tulkitsee tuttuja katolisia sävelmiä kuten *Magnificat*, *Nada te turbe* ja *Veni creator spiritus*. Minan levyillä soittavat parhaat muusikot, studiotekniikka on huippuluokkaa ja kansien graafiseen suunnitteluun on panostettu enemmän kuin tavallisesti. Tällä levyllä esiintyy valtava määrä solisteja, kuoroja, *Schola gregoriana del duomo di Cremona*, Roma sinfonietta jne. Levyn ohessa olevat sanat ja värikuvaliitteet osoittavat työn viimeistelyä. Rai Unon yksi uutisaiheista oli myös Minan internetsivujen avaaminen. Sieltä ei mitään puutu: www.minamazzini. it.

OSAAVAT NE muutkin laulaa. Poliisin taluttaessa juopunutta kanttoria kajautti saatettava: *Hänt´ ihana enkeli kotihin vie*. Vaan kun kanttori löysikin itsensä putkasta, kuului laulu: *On koti, jonne myrskyt maan ei saavu konsanaan*. Selvittyään aamuun mennessä huuruista kajautti kanttori kotiin lähtiessään: *Mä että täältä erkanen, sen katson voitokseni.*

www.op.org

Fasteoffret 2002

Människorättigheter och kvinnor: Kvinnorna med och fatta besluten

Tchad, Kibe-Assama

En stor del av landet Tchad är nära ökenstadiet och perioder av torka leder lätt till svältkatastrofer. Kvinnorna gör vad de kan för att hålla liv i sina familjer men blir sällan hörda när det fattas beslut.

Kvinnokommittens sekreterare **Touro Gande** har i åratal arbetat på att få landsbyarnas befolkning att organisera sig.

Med årets fasteoffer stöder vi ett utvecklingsprojekt i Tchad. Kvinnokommitten *Monogne Mohtohkroh* och *Caritas Tchad* är våra samarbetspartner på orten. Projektet har tre faser:

1. Man bygger ett sädförråd och skaffar en kvarn med en avlönad mjölnare och därtill en oljepress så att kvinnorna ej behöver krossa jordnötter med mortel.

2. Kvinnorna köper under skördetiden säd av olika slag och förvarar den till torrperioden då priserna stiger skyhögt så folk inte har råd att köpa. En del av säden säljes och en del fördelas som näring under torrtiden, så får man pengar för nödiga inköp och undviker undernäring.

3. Kvinnorna får undervisning om huru säd förvaras och säljs samt i andelsverksamhet och traktens befolkning uppmuntras att starta ekonomiskt bärande företag.

Kvinnokommitten svarar för anskaffningen, lagringen och fortsatt behandling av jordbruksprodukterna samt för sädförrådets innehav. Den ordnar kvinnoutbildningen under projekttiden och svarar för de arbeten som ej fordrar yrkeskunskap. Den äger sedan förr en godsvagn och en oljepress som den lovat ge åt det nya företaget. Allt detta förbättrar ortens ekonomi och lättar kvinnornas vardagliga arbetsbörda, vilket ger dem tid och krafter för skolning och nya initiativ. Detta projekt är ettårigt men nyttan av det kommer att sträcka sig långt framåt.

Fasteoffret uppbärs i alla våra kyrkor och kapell på palmsöndagen. Man kan också delta i insamlingen genom att använda bifogade giro-kort eller genom att ge sin gåva i församlingens insamlingsbössa.

Caritas kontonummer : Sampo 800012-70154504, referens nr. 2257.

En god fastetid önskar Caritas Finlandiae:s styrelse och kontor.

Suomen Caritas:

PAASTOKERÄYS 2002

Ihmisoikeudet ja naiset: naiset mukaan päätöksentekoon

Tsad, Kibe Assama

Suomen Caritas

Aurinko kuivattaa maan hedelmättömäksi. Viljasadosta on jäljellä vain rippeet ja hinta noussut moninkertaiseksi. Ravinnon puute ja nälkä vaivaavat koko tsadilaista kyläyhteisöä, jonka tulevaisuudesta naiset kantavat erityistä huolta. He puristavat työläästi käsin maapähkinöistä öljyä saadakseen myynnistä edes jonkinlaisia tuloja. Erona entiseen on kuitenkin yhteisössä herännyt toivo paremmasta huomisesta, halu ja tahto sitoutua alueen naistoimikunnan suunnittelemaan hankkeeseen elinolojen parantamiseksi.

Köyhät maaseudun naiset kohtaavat yhteiskunnallista ja taloudellista syrjintää, sillä heidän on vaikea saada lainaa, opiskella tai oppia teknisiä taitoja. He suojelevat perheitään kaikin keinoin epävarman ravintotilanteen seurauksilta, mutta siitä huolimatta heidät unohdetaan usein hankkeiden päätöksenteosta ja suunnittelusta. Kotitöiden lisäksi he joutuvat auttamaan miehiään raskaissa peltotöissä.

Naistoimikunnan sihteeri **Touro Gande** on opettanut vuosia eräässä Bohobén harvoissa kouluissa ja hän on neljän vuoden ajan pyrkinyt edistämään maaseudun väestön järjestäytymistä kylissä. Yksi seitsemästä perustetusta naistoimikunnasta on *Gepab*, jonka hanketta Suomen Caritas tuki v.2000 KYO:n avustuksella.

Tämän vuoden paastokeräksellä tuetaan *Bohobén* naistoimikunnanaloitteesta syntynyttä kehittämishanketta Tsadissa. Sen toteutusta ja raportointia valvoo *Caritas Tsad*, jonka päämäärä on edistää alueellista kehitystä ja yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta.

Hanke jakautuu kolmeen vaiheeseen. Ensimmäisen vaiheen aikana rakennetaan viljavarasto ja asennetaan mylly, jonka toiminnoista vastaa palkattu mylläri. Toisessa vaiheessa naiset ostavat sadonkorjuun aikana eri hirssilaatuja ja maissia ja varastoivat ne kesä-elokuulle osuvaa kuivaa kautta varten, jolloin viljan hinta nousee kohtuuttomaksi, mikä aiheuttaa aliravitsemusta ja jopa nälänhätää. Hanke sisältää **viljavaraston ja myllyn lisäksi maapähkinäöljypuristimen hankinnan**, mikä vähentää raskasta jauhamista käsin huhmarella. Kestävän kehityksen varmistamiseksi naisia **perehdytetään viljan säilytysmenetelmiin, myyntiin ja osuustoimintaan.** Kolmannen vaiheen aikana naisia koulutetaan hoitamaan viljavarastoa ja alueen väestöä tuetaan taloudellisesti kannattavien hankkeiden perustamisessa kuten ylituotannon hyödyntämisessä.

Naistoimikunta *Monogne Mohtohkroh* vastaa maataloustuotteiden hankinnoista, varastoinnista ja jatkokäsittelystä sekä viljavaraston hallinnasta. Se järjestää koulutusta naisille hankkeen aikana ja vastaa työvaiheista, joihin ei tarvita ammattitaitoista työvoimaa. Toimikunnalla on ennestään vankkurit ja käsin toimiva puristin maapähkinäöljyn tuottamiseksi, jotka se on luvannut uuden hankkeen käyttöön. Osa viljasta myydään ja osa käytetään ravinnoksi kuivuuden aikana, jolloin vältytään nälänhädältä ja pystytään ostamaan tarvittavia perushyödykkeitä. Myllyn ja puristimen ansiosta naisten arkinen työtaakka vähentyy ja näin vapautuu voimavaroja koulutukseen ja toimeentuloa tukevien hankkeiden käynnistämiseen.

Hanke on yksivuotinen, mutta sen hyöty ulottuu pitkälle tulevaisuuteen. Ihmisoikeuksien edistäminen on kehitysyhteistyön keskeinen tavoite ja paras mahdollinen taloudellis-sosiaalisen kehityksen perusta. Hankkeet naisen aseman parantamiseksi edistävät tasavertaista osallistumista yhteiskunnalliseen ja tuotannolliseen toimintaan.

Kaikissa kirkoissa ja kappeleissa kerätään palmusunnuntaina kolehti paastokeräyksen hyväksi. Keräykseen voi osallistua myös käyttämällä tämän lehden välissä olevaa pankkisiirtolomaketta tai antamalla lahjoituksen kirkoissa oleviin keräyslippaisiin. Caritaksen tili: Sampo 800012-70154504, viite: 2257.

Osallistumalla paastokeräykseen, jonka teema on kaikille Pohjoismaille yhteinen, edistämme kehitystä ja naisten ihmisoikeuksien toteutumista kaakkois-tsadilaisessa kyläyhteisössä!

Suomen Caritaksen hallitus ja toimisto toivottavat hyvää paastonaikaa!

Lisätetoja: toiminnanjohtaja **Hannele Kankuri**, 09-684 23142, 040-820 3128, email hannele.kankuri@caritas.inet.fi

AVUSTUSKOHDE LYHYESTI

Hankkeen nimi: Maaseudun kehittämishanke, Kibe-Assama
Hankkeen sijainti: Tsad, Moye Charin lääni, Bohobén kunta
Yhteistyökumppani: Monogne Mohtohkroh-naistoimikunta ja Caritas Tchad
Aloitteen tekijä: Monogne Mohtohkroh-naistoimikunta
Ongelma: 1. Maataloustuotteiden niukkuus kuivuuden aikana; 2. Kuivuudesta johtuva aliravitsemus; 3. Naisten yhteiskunnallinen syrjintä; 4. Naisten toimeentulomahdollisuuksien vähyys
Hankkeen tavoitteet: 1. Ravinnon saannin turvaaminen; 2. Perheiden elinolojen parantaminen; 3. Naisten osallistumisen lisääminen päätöksentekoon; 4. Naisten koulutusmahdollisuuksien lisääminen; 5. Toimeentulon edistäminen.
Hyödynsaajat: Naistoimikunnan 27 jäsentä perheineen sekä 500 muuta perhettä
Hanketiivistelmä: Viljavaraston rakentaminen, myllyn ja maapähkinäpuristimen hankinnat, viljan myynti kuivan kauden aikana, koulutusta: viljan säilytysmenetelmät, maataloustuotteiden myynti ja osuustoiminta.
Hankkeen kesto: 1v- 2002
Rahoitus: Ulkoasiainministeriön kehitysyhteistyöosastolta (KYO) on anottu kansalaisjärjestöjen hanketukea. Paastokeräyksen tuotto käytetään 20%:n omarahoitusosuuteen.
Tavoitteen seuranta: Caritas Tchad seuraa hankkeen edistymistä, raportoi Suomen Caritakselle ja toimittaa loppuraportin.

10 prosenttia paastokeräyksen tuotosta käytetään Trokosi-naisten koulutukseen Ghanassa. Vrt. Fides 8/2001.